Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 342
Marţi 6 august 1957

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

In cuprinsul ziarului

Pentru deplina reuşită a contractării cartofilor în regiunea Stalin

Călătorind prin Ţara Bîrsei ai ocazia să constaţi cu mîndrie nu numai frumuseţea acestor locuri, ci şi bogăţia de recolte obţinute de gospodăriile colective, întovărăşirile agricole şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale.

După cum se ştie, cultura cartofilor ocupă o însemnată suprafaţă în cuprinsul regiunii Stalin şi mai ales în raioanele Codlea, Făgăraş şi chiar Sibiu. Datorită condiţiilor de climă şi sol din această parte a ţării, precum şi priceperii şi hărniciei producătorilor, culturile de cartofi promit în acest an recolte îmbelşugate.

După apariţia Hotărîrii Consiliului de Miniştri privind contractarea cartofilor de toamnă, organele de conducere ale cooperaţiei de consum din regiunea Stalin şi-au propus, pe baza posibilităţilor existente, să contracteze în 1957 cantitatea de 8.500 vagoane de cartofi de toamnă, necesari nevoilor de hrană ale populaţiei muncitoare şi industriei alimentare din ţara noastră. In acest scop, conducerea Uniunii regionale a cooperativelor de consum Stalin a luat la vreme măsuri de popularizare a avantajelor de care se bucură producătorii contractanţi şi de bună desfăşurare a acţiunii de contractare a cartofilor de toamnă. Drept rezultat, multe unităţi agricole socialiste şi un mare număr de producători individuali au contractat pînă acum cîteva zile însemnate cantităţi de cartofi de toamnă. Bunăoară, gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din Codlea a contractat 30 de vagoane, primind la încheierea contractului arvuna de 150 lei pentru fiecare tonă de cartofi contractată. De asemenea, un număr de 58 de producători individuali din Prejmer au contractat cu cooperativa din comună cantitatea de 14 vagoane de cartofi de toamnă. Frumos exemplu a dat ţăranul muncitor Nicolae Nedelea, care a contractat 10.000 de kg. El a primit de la cooperativă avansul de 1.500 de lei, mulţumind pentru sprijinul pe care statul îl acordă producătorilor agricoli în a-şi valorifica bucatele. Asemenea lui au făcut şi ceilalţi ţărani muncitori din Prejmer, care au contractat cartofi de toamnă: Ion Zeiges — 6.000 de kg., Ion Telbuci — 6.000 de kg., Dumitru Vrînceanu — 5.000 de kg. Gheorghe Felches — 5.000 de kg, Zasin Stănilă — 4.000 de kg. şi mulţi alţii.

Tot în primele zile după apariţia Hotărîrii Consiliului de Miniştri privind contractarea cartofilor de toamnă, producătorul Otto Faber din comuna Hălchiu a contractat cu cooperativa 30.000 kg de cartofi, primind drept arvună suma de 4.500 lei, iar Constantin Muscan şi Ivan Nicoară din comuna Tohanul Vechi au contractat cîte 10.000 kg cartofi. In comunele Feldioara, Măieruş şi altele, numărul contractanţilor creşte pe zi ce trece, ceea ce dovedeşte cu prisosinţă că achizitorii cooperativelor respective îşi îndeplinesc sarcinile cu simţ de răspundere.

Dar, cum „cu o floare nu se face primăvară" nici cu rezultatele obţinute pînă acum în acţiunea de contractare a cartofilor de toamnă nu se poate spune că toţi achizitorii cooperativelor de consum din regiunea Stalin au reuşit să-şi facă pe deplin datoria.

Care era pînă zilele trecute situaţia contractării cartofilor de toamnă în regiunea Stalin? Raionul Codlea, care are planificate 24.000 de tone, contrac-

(Continuare în pag. 3)

În cinstea zilei de 23 August

Să folosim întreaga capacitate de lucru a maşinilor

In raionul Oradea treierişul trebuie grăbit

In raionul Oradea, ca de altfel în întreaga regiune, recoltatul cerealelor păioase s-a terminat de mult. Pămîntul a răsplătit anul acesta cu prisosinţă hărnicia oamenilor, recoltele medii de griu pe raion fiind de 1.500 kg. la ha., iar de orz de 1.800 kg. Era de aşteptat ca pînă acum cea mai mare parte din această recoltă de păioase să fie treierată şi depozitată în magazii. Timp ar fi fost destul pentru realizarea acestei munci. Din nefericire însă lucrurile nu s-au petrecut aşa. Pînă la sfîrşitul lunii iulie în raion nu s-a treierat decît 18 la sută din întreaga recoltă, iar ritmul cu care se treieră în prezent nu este deloc mulţumitor.

Fără a-şi vedea propriile lor lipsuri în conducerea şi organizarea campaniei de treieriş, organele de stat şi agricole de la reşedinţa raionului pun rămînerea în urmă a treierişului pe seama faptului că în cadrul raionului n-ar exista suficiente batoze. In realitate acest argument nu stă în picioare. Pe ariile comunelor de aici există în prezent 86 de garnituri de treier, din care 28 lucrează pe arii electrificate şi iluminate. Prin folosirea la maximum a acestor garnituri de treier s-ar fi putut face o treabă bună. Dar tocmai aici e marea lipsă pe care caută să şi-o acopere cei din conducerea raionului. Intr-adevăr, se poate oare obţine un randament maxim la treieriş cînd pe ariile multor comune batozele stau ore şi zile întregi fără să treiere un snop măcar? În satul Cărăndeni, de pildă, două batoze ale proprietarilor particulari Lazăr şi Ion Cioroca, iar în satul Borşa o batoză a S.M.T.-ului Tileagd mai mult stau decît treieră. Aceasta din pricina deselor defecţiuni survenite din cauza proastei reparaţii.

In alte locuri batozele mai mult stau decît funcţionează deoarece recolta nu este depozitată pe arii. In întregul raion peste 40 la sută din recoltă se află încă în cîmp, în clăi, în bătaia ploilor.

Vina pentru slaba desfăşurare a muncii de treieriş revine şi multor conduceri ale sfaturilor populare comunale care nu privesc cu toată seriozitatea această importantă campanie. Unii dintre preşedinţii sfaturilor populare în loc să fie preocupaţi de organizarea muncii pe arii caută să inducă în eroare conducerea raionului, prin furnizarea unor date ireale, privitoare la treieriş.

Asemenea practici dăunătoare trebuie să dispară o dată pentru totdeauna. Organele de stat şi agricole trebuie să cunoască în permanenţă situaţia reală pentru a putea lua la vreme măsurile ce se impun.

Curmarea lipsurilor existente şi grăbirea treierişului în raionul Oradea cere din partea organelor de stat şi agricole mai mult spirit de răspundere în muncă, mai multă operativitate în acţiunea de mobilizare a producătorilor pentru transportul fără întîrziere al snopilor la arii şi buna organizare a treierişului.

P. ALEXANDRU

La baza de recepţie din Cafacal sosesc zilnic mari cantităţi de griu contractate cu statul.

In fotografie ţăranul muncitor Căpăţînă Marin descărcînd sacii la magazia bazei. Pentru griul contractat cu statul el a primit suma de 1.400 lei.

Primii pe raion

Colectiviştii din comuna Cîndeşti, raionul Buhuşi, au înregistrat de curînd o însemnată victorie. In ziua de 30 iulie ei au reuşit să termine primii pe raion treierişul păioaselor. Recolta pe care au obţinut-o anul acesta este bogată. Ea depăşeşte cu aproape 1.000 de kg la ha recolta medie a anilor trecuţi, cînd oamenii îşi lucrau pămîntul de unul singur. Folosind mijloace mecanizate şi urmînd sfaturile agronomilor, colectiviştii au recoltat în prezent de pe fiecare ha peste 1.700 kg de griu.

Predînd statului cele 5.000 de kg contractate şi achitînd muncile S.M.T.-ului, gospodăria colectivă din Cîndeşti se pregăteşte în prezent să împartă membrilor săi avansuri de cereale.

TACHE VASILACHE
corespondent

Decada-record

In cinstea celui de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor şi a zilei de 23 August, colectivul S.M.T.-ului din Turnişor-Sibiu a adoptat o frumoasă iniţiativă. Astfel, mecanizatorii acestei staţiuni au hotărît să organizeze în perioada 1—10 august a.c. o decadă-record pentru o cît mai grabnică desfăşurare a secerişului, treierişului şi dezmiriştitului. Şefii de brigăzi Ioan Dragomir, Karl Werner şi Thomas Halman s-au angajat ca brigăzile pe care le conduc să termine pînă la 1 august lucrările de recoltare a păioaselor şi să grăbească treierişul şi dezmiriştitul.

Frumoasa iniţiativă a mecanizatorilor de la S.M.T. Turnişor a fost îmbrăţişată cu căldură şi de brigăzile de cîmp ale gospodăriilor colective din comunele Vurpăr, Săcădate etc. Colectiviştii de aici participă la această decadă-record cu hotărîrea de a grăbi astfel executarea lucrărilor agricole curente.

A. FALOBA
corespondent

Interviul nostru

PUNEM O BAZĂ TRAINICĂ RECOLTEI ANULUI VIITOR

Paralel cu muncile de recoltare şi treieriş agrotehnica înaintată recomandă şi executarea unor lucrări pregătitoare în vederea însămînţărilor de toamnă. Pentru a afla în ce stadiu se găsesc aceste lucrări pregătitoare în gospodăriile de stat din regiunea Constanţa, ne-am adresat tov. Dumitru Pîrvu, directorul trustului Gostat din această regiune.

Intrebare: **Ne-ar interesa ce măsuri s-au luat pînă acum pentru pregătirea însămînţărilor din toamna acestui an?**

Răspuns: Gospodăriile noastre s-au îngrijit mai întîi de recunoaşterea seminţei chiar din lanurile de cereale. In acest fel am reuşit să asigurăm o cantitate de 40.000 de tone sămînţă de griu; 14.000 de tone am reţinut pentru nevoile din cadrul trustului nostru, iar restul a fost livrat statului pentru a fi dat altor unităţi socialiste din ţară. Totodată, s-au luat măsuri pentru a se executa cît mai multe arături de vară.

Pînă în prezent însă trebuie să recunosc că în privinţa arăturilor nu prea putem să ne lăudăm. Am executat abia 15.000 de ha în loc de 46.000 de ha, cît prevede planul. Această rămînere în urmă se datoreşte slabei calităţi a reparaţiilor care s-au făcut la tractoare. In ultima vreme însă noi am luat măsuri ca toate tractoarele să fie din nou verificate şi reparate de urgenţă, pentru a se putea face faţă sarcinilor pe care le avem de aici înainte.

Intrebare: **Tov. Pîrvu, din discuţiile purtate cu cîţiva directori de gospodării am aflat că unele unităţi din cadrul trustului au însămînţat mai mulţi ani la rînd griu după griu. In acest an există posibilitatea să se evite acest lucru?**

Răspuns: Este ştiut că atunci cînd însămînţezi griu după griu pămîntul este secătuit şi ca urmare producţiile de griu obţinute sînt mici. Exemple în această direcţie au fost destule în regiunea noastră. Pentru anul acesta s-au luat măsuri ca însămînţarea griului şi orzului de toamnă să se facă pe terenuri unde au fost cultivate cele mai bune plante premergătoare. Vom însămînţa griu în terenurile unde au fost cultivate plante ca: mazăre, fasole, in, lucernă, borceag şi în alte terenuri.

După toate aceste plante se vor însămînţa 46.000 de ha cu griu, iar diferenţa pînă la 70.000 de ha — cît avem noi în plan — se va însămînţa în porumbişti.

După toate pronosticurile, anul acesta perioada de coacere a porumbului va fi mai lungă datorită timpului ploios şi rece. Pentru a nu întîrzia însămînţarea griului în porumbişti, noi am recomandat unităţilor să recolteze porumbul cu coceni cu tot şi în primul rînd de pe suprafeţele ce urmează a fi însămînţate cu griu.

Intrebare: **Pe scurt, ne-aţi putea informa ce reguli agrotehnice vor mai fi aplicate în vederea unei bune pregătiri a însămînţărilor de toamnă?**

Răspuns: Da. Deosebit de ceea ce am spus pînă acum, terenul arat la 20—22 cm în vederea însămînţărilor de toamnă va mai fi lucrat o dată, în preajma însămînţărilor, cu cultivatoarele şi polidiscurile la o adîncime de 7—8 cm. In privinţa însămînţării propriu zise, vreau să anunţ că toate cele 800 de semănători existente în unităţi sînt de acum reparate.

Intrebare: **Dar îngrăşămintele?**

Răspuns: Vom folosi mai multe decît anul trecut. Pe 40.000 de ha se vor împrăştia 8.000 de tone de îngrăşăminte chimice, iar pe 12.000 ha, 60.000 de tone de îngrăşăminte naturale. In cadrul trustului avem gospodării care au aplicat anul trecut aceste reguli agrotehnice pe care le-am amintit pînă acum. Ca urmare ele au obţinut producţii cu mult mai mari la ha. Pentru a ilustra această afirmaţie voi da cîteva exemple: gospodăria de stat Topraisar care a însămînţat astă toamnă griul după leguminoase şi lucerniere şi a aplicat toate regulile agrotehnice a obţinut în medie 2.500 de kg de griu la ha. De asemenea, gospodăriile Costache Burcă şi Pietroiu, care au însămînţat griu după borceag şi leguminoase, au obţinut 3.200—4.200 de kg de griu la ha. Iată ce înseamnă să te pregăteşti din timp pentru campania de însămînţări şi să aplici regulile agrotehnice aşa cum scrie la carte. De acum noi vom respecta aceste reguli cu stricteţe în fiecare gospodărie de stat din regiunea noastră.

Convoiul asociaţilor

Oricine îşi poate da seama că 34.400 kg. de griu e o cantitate, nu şagă; încarci mai bine de 30 de care. Cantitatea aceasta au contractat-o în asociere o parte din ţăranii muncitori din Ţigăneşti, raionul Tecuci. La încheierea contractului, unii vorbeau aşa, ca să se afle în treabă: „Dacă vreo nenorocire ne va lovi recoltele; nu ne vom face oare de ruşine, neîndeplinindu-ne obligaţiile?" Dar, îndată ce griul a început să aurească, teama li s-a risipit. Tolbele spicelor purtau în ele bogăţie de rod. Acum le părea rău că au contractat doar atît. Nu-i nimic însă. Vor putea preda mai mult decît au înscris în contract şi vor beneficia de acelaşi spor de 10 la sută faţă de preţul stabilit.

Aşa stînd lucrurile, gospodarii din Ţigăneşti s-au pus zdravăn pe treabă: au secerat, au treierat la timp şi cele dintîi boabe de griu care au prins să curgă din cupe le-au strîns, le-au pus în saci, au vîrfuit carele cu ei şi au luat drumul bazei de recepţie.

Cine va fi mers zilele trecute pe drumeagul ce duce de la Ţigăneşti către Berheci, fără îndoială că va fi rămas cîteva clipe ţintuit locului, privind la convoiul celor 20 de care ale căror încheieturi trosneau de greutatea poverii. 20 de care, purtînd aproape 15 tone de griu, au oprit zilele trecute la rampa bazei de recepţie din Berheci: 15 tone de pîine au intrat în magazia statului. Drept plată ţăranii muncitori din Ţigăneşti vor primi pentru cele 34.400 kg. de griu contractat aproape 48.000 lei, dintre care peste 4.000 lei constituie sporul de 10 la sută pe care statul îl acordă.

După descărcarea griului, cu fişele de predare în buzunar, gospodarii din Ţigăneşti au pornit-o către satul lor, unde de la casieria cooperativei vor primi banii cuveniţi. Pe prisosul grînelor, sătenii vor primi bani frumoşi. Preţul fixat de către stat prin contract rămîne acelaşi, chiar dacă preţul cerealelor pe piaţă va fi mai mic. De aceea zîmbea mulţumit Nicolae Manea, conducătorul convoiului asociaţilor din Ţigăneşti, pe cînd se întorcea de la baza de recepţie, unde predase o bună parte din griul contractat.

— Bună treabă, grăi el către tovarăşii săi. Rînduială la analiză, la cîntărit, la descărcatul în magazie. Preţ ferm — sigur — spor de 10 la sută peste preţul fixat în contract. Aşa negustorie mai înţeleg şi eu, nu ca atunci cînd negustorii de cereale ne luau munculiţa pe „te miri ce"...

ARATURILE DE VARA SA NU FIE LASATE PE PLANUL DOI

Cînd tov. ing. Andrei Doja, agronomul şef la S.M.T. Cocioc, regiunea Bucureşti, mi-a spus că în campania de primăvară staţiunea lor şi-a realizat planul în procent de aproape 140 la sută şi că acum la treieriş au executat peste 1.000 de hantri din cei 1.800 planificaţi, mi-am zis: „Iată un S.M.T. care-şi dă tot interesul pentru îndeplinirea sarcinilor contractuale în cele 55 de unităţi agricole socialiste pe care le deserveşte".

Impresia bună mi s-a spulberat însă de îndată ce am aflat că în privinţa arăturilor de vară acest S.M.T. are realizări foarte slabe. Astfel, din cei 1.324 de hantri planificaţi şi contractaţi cu unităţile socialiste şi sfaturile populare au fost executaţi pînă la începutul acestei luni numai... 64, foarte puţin faţă de posibilităţi. Se pune întrebarea: de ce numai atît? E adevărat că o piedică la executarea acestor munci de către S.M.T. o pun întovărăşirile care nu au eliberat încă terenul de culturile secerate. Printre acestea se numără întovărăşirea din Cocioc, cea din Periş, cea din Movila etc. Ba, unele din acestea ca, de pildă, întovărăşirea „30 Decembrie" din Crevedia, cu toate că au terminat de secerat şi au eliberat terenul de snopi încă de la jumătatea lunii iulie, nu îngăduie S.M.T.-ului să facă arături pe terenurile contractate, deoarece folosesc miriştea pentru păscutul oilor.

Dar, nu-i mai puţin adevărat că rezultatele slabe obţinute de S.M.T. la arăturile de vară se datoresc şi staţiunii care a organizat foarte prost munca brigăzilor şi a tractoarelor. Bunăoară, din cele 27 de tractoare care trebuie să execute arături, nefiind planificate la treieriş, au lucrat efectiv la aceste munci doar 5 tractoare din brigada I. „Restul tractoarelor de la brigăzile a II-a, a VI-a, a V-a şi a III-a nu au executat deloc arături de vară" — mi-a spus tov. ing. Doja.

Felul în care se desfăşoară arăturile de vară la acest S.M.T. trebuie să dea de gîndit conducerii staţiunii şi tuturor mecanizatorilor. Grabnic trebuie luate măsuri de mobilizare a tuturor întovărăşiţilor în vederea eliberării terenurilor de culturile păioase, pentru a se putea trece la executarea arăturilor. Toate tractoarele disponibile să fie folosite din plin la arături. Aceasta cere din partea conducerii S.M.T. o mai judicioasă planificare şi organizare a muncii ca pînă acum.

Sîntem încredinţaţi că mecanizatorii de la S.M.T. Cocioc nu vor ca reputaţia bună, cîştigată în campaniile trecute, să fie „pierdută pe drum", acum la arăturile de vară.

B. ACIU

In aceste zile

LA COLECTIVA din Romîneşti

„Viaţă Nouă" este denumirea gospodăriei agricole colective din Romîneşti, de lîngă Ploeşti. Şi traiul colectiviştilor nu dezminte această denumire.

1. — „Porumb ca al nostru mai rar" — spune tov. Ioniţă Pricopie. Impărtăşim întru totul părerea preşedintelui colectivei. Cu sămînţa hibridă produsă în gospodărie s-a însămînţat întreaga suprafaţă de 45 ha cultivată cu porumb.

2. — Tractoristul Ion Predescu de la S.M.T. Bărcăneşti se grăbeşte. Arăturile de vară pe terenurile gospodăriei trebuie terminate cît mai repede.

FOTO: S. PICKER

3. — In grădina de legume, brigada condusă de Ion Rizea culege recolta bogată de pătlăgele, vinete.

SĂGEŢI

Se fac uneori reparaţii de mîntuială la tractoare, din care pricină acestea se defectează în toiul treierişului.

— De ce stau oamenii, mai frate,
Cu braţele încrucişate?

— Fiindcă mecanicul de zor
Trebăluieşte la... tractor!

Pe teme actuale

Cîţiva agronomi şi nişte reguli agrotehnice date uitării

In raionul Urziceni, ca şi în alte raioane ale ţării cu sector cooperatist înaintat, s-au repartizat tehnicienilor, încă de la începutul acestui an, sarcini concrete pentru îndrumarea activităţii gospodăriilor colective.

Din păcate însă mulţi dintre agronomii ce trebuiau să asigure asistenţa tehnică necesară sectorului cooperatist nu şi-au îndeplinit sarcinile decît în primele două luni ale anului. Colectiviştii din Grindu, Bărcăneşti, Dridu etc. au simţit la început din plin ajutorul lor, îndeosebi cînd a fost vorba de întocmirea planurilor anuale de producţie. Şi, în mod normal, sprijinul trebuia dat şi pe mai departe pentru realizarea de zi cu zi a planului întocmit. Dar nu s-a întîmplat aşa. Multe gospodării colective din raion au fost lăsate să se descurce singure, fiind lipsite de asistenţa tehnică necesară.

Aşa se explică faptul că şi la gospodăriile colective Bărcăneşti, Grindu şi altele, cîteva din regulile agrotehnice ce se cereau aplicate culturilor au fost date uitării. Ce-i drept recoltele dobîndite de colectivişti depăşesc cu cel puţin 300 — 400 kg la hectar media sectorului individual din comună. De pildă, colectiviştii din Sf. Gheorghe, Colelia şi Malu au scos aproape 2000 kg de griu la hectar. Totuşi se putea obţine şi mai mult. Colectiviştii din Bărcăneşti au recoltat 1486 kg de grîu la ha. Trebuie spus însă că ei n-au folosit decît pentru 60 la sută din suprafaţa cultivată cu griu sămînţă recunoscută; n-au grăpat cu grapele stelate decît 10 ha şi n-au plivit griul, deşi cultura de pe vale era năpădită de buruieni. Despre folosirea gunoiului de grajd nici pomeneală, deşi terenul pe care se afla griul n-a fost îngrăşat niciodată din 1952, de cînd îl are gospodăria colectivă.

Fireşte, dacă gospodăria ar fi fost îndrumată să respecte măcar aceste reguli ce fac parte dintr-un minim agrotehnic, recoltele ar fi sporit cu alte cîteva sute de kg la ha.

La gospodăria colectivă Grindu, unde s-au obţinut 1800 kg de griu la ha, întreaga suprafaţă a fost grăpată, dar numai pentru 50 la sută din ea s-a folosit sămînţă selecţionată.

De ce această situaţie? Pentru că tehnicieni ca Bărbulescu Florian, Dragoman Maria şi alţii lucrează cu mult dezinteres, iar unii tovarăşi cu munci însemnate la sfatul popular raional care răspund de îndrumarea cîtorva gospodării colective n-au luat parte la nici o adunare a colectiviştilor de la data întocmirii planurilor de producţie. De pildă, tovarăşul vicepreşedinte al sfatului popular raional Ioan Toma n-a fost la colectiva din Bărcăneşti decît o singură dată în acest an, în ziua de 5 februarie.

Pentru consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective din raionul Urziceni, pentru respectarea măcar a minimelor agrotehnice în scopul măririi producţiei la ha, comitetul executiv al sfatului popular raional trebuie să ia măsuri să reactivizeze pe agronomi să reorganizeze munca de îndrumare tehnică. Şi aceasta de îndată, fără nici o întîrziere.

ION GOJA

LA ODIHNĂ...

Tușnadul — această de frumoasă stațiune climaterică aflată aproape de izvoarele Oltului — a primit și în vara aceasta vizitatori din toate colțurile țării.

Pădurile de brad cu cărări șerpuinde, aerul și soarele cu raze mîngîietoare, vilele, clubul și biblioteca, restaurantele fac din Tușnad o stațiune tot mai îndrăgită de oamenii muncii veniți aici la odihnă.

Dimineață de august. Din vilele pitite parcă în pădure, sau din cele aflate mai la luminiș, de-a lungul aleii principale, pornesc în grupuri oameni de toate vîrstele, îndreptîndu-se spre sălile de mese. Aici îi așteaptă cafeaua cu lapte, pîinea proaspătă, untul și mierea de albine. Apoi, oamenii suie la „Stînca Șoimilor" ori lacul „Sfînta Ana", unde admiră frumusețea priveliștilor, măreția acestor monumente naturale. După o asemenea plimbare, ce gustos e borșul rusesc, anghemahtul, friptura, prăjitura!...

Însemnări

Lacul și Oltul cu apa-i cristalină cheamă la plajă și baie; seara, rîul se gătește în culorile purpurii ale asfințitului, devenind mai frumos ca oricînd. Dar luna!... Ce liniștită alunecă pe vîrfurile brazilor, dînd nopților de vară, aici, la Tușnad, un farmec deosebit.

...Intr-un grup de vilegiaturiști — petroliști din Moinești, muncitori de la „Electroputere" din Craiova, studenți de la Filozofie din București, — am cunoscut și pe Ion Dedu, un tînăr înălțuț, oacheș la față, cu ochi negri, cercetători. E muncitor frezor la centrul mecanic Otopeni, lîngă București. El a venit pentru prima oară la Tușnad, în concediu de odihnă. La început mulți dintre cei aflați la odihnă la Tușnad n-aveau de unde ști că tînărul acesta vesel și politicos — al șaselea copil al lui Ghiță și Mariței Dedu, țărani muncitori din satul Băleni, regiunea Galați — este unul dintre tinerii din echipa fruntașă condusă de Tudor Spinu de la Centrul mecanic Otopeni, care a primit steagul roșu de producție. Și, poate, n-aveau de unde ști nici că muncitorii de la acest centru mecanic trimit pe ogoarele patriei tractoare și alte mașini agricole bine reparate, pentru ca munca să fie mai spornică, mai ușoară.

Intr-o seară, la un spectacol artistic de amatori dat în grădina stațiunii de odihnă, s-a prezentat pe scenă și tînărul frezor Ion Dedu. El a executat la muzicuță, cu multă măiestrie, cîteva cîntece populare de la el de acasă: Hora, Trandafir de la Moldova și altele, primind nu numai aplauze călduroase, ci și premiul I.

A doua zi, în scrisoarea trimisă la Băleni, tînărul aflat în concediu la odihnă comunica mamă-si bucuria pe care o simțise inima lui, — bucurie pe care nu are s-o uite niciodată. Citind scrisoarea feciorului, mama își va fi șters încet, cu colțul tulpanului, o lacrimă din ochii ei negri ca și ai frezorului de la Centrul mecanic Otopeni.

Și va fi înțeles și ea, mai bine, că bucurii ca aceea a băiatului ei, umplu azi și vor umple tot mai mult inimile oamenilor de la noi, stăpîni pe munca și viața lor nouă, într-o țară care nu mai e a moșierilor și capitaliștilor, ci a celor ce muncesc.

RADU SANDU

Știți să răspundeți?

In dorința de a-i stimula pe cititorii ziarului nostru să studieze pe scară cît mai largă lucrările apărute sau cele ce apar din domeniul agro-zootehnic, continuăm concursul de întrebări intitulat „Știți să răspundeți?"

Răspunsurile se vor trimite pe adresa ziarului nostru în termen de două săptămîni de la data publicării lor, cu mențiunea: „Pentru concurs". Ele trebuie scrise citeț și semnate cît se poate de descifrabil, indicîndu-se ocupația și adresa concurentului. La încheierea concursului, care va dura trei luni, cînd vom publica și răspunsurile exacte, cîștigătorii vor fi stabiliți pe baza punctajului obținut.

Pentru cele mai multe răspunsuri exacte se vor acorda:

Premiul I — un aparat de radio.
Premiul II — un patefon.
Premiul III — o mașină de bătut porumb.

În afară de cele trei premii, se vor acorda mai multe mențiuni, pe baza exactității răspunsurilor primite.

Publicăm mai jos a șasea serie de întrebări:

- **Cîte semințe de mac sînt cuprinse într-un gram?**
- **Din ce țară a fost adusă în Europa floarea-soarelui?**
- **Ce cereale au nevoie de polen străin pentru formarea boabelor?**
- **Care grîu este mai supus șiștăvirii? Cel însămînțat timpuriu sau cel însămînțat tîrziu în toamnă?**
- **Cine are un procent mai mare de zahăr? Trestia de zahăr sau sfecla de zahăr?**
- **Care legumă are nevoie de cea mai mare cantitate de apă în cursul vegetației?**
- **Care cînepă are un procent mai mare de fibre? Cea de vară sau cea de toamnă?**

La sărbătoarea navigatorilor

„Trasul la parîmă" — tradițională întrecere sportivă marinărească.

Un panou ce nu-și justifică existența

Devenise o obișnuință pentru țăranii muncitori din satele situate în jurul orașului Caransebeș, ca în zilele de tîrg cînd vin la reședința raionului să citească pe panoul instalat în mijlocul orașului situația lucrărilor agricole pe raion. In felul acesta, ei puteau afla cum se prezintă comuna lor în comparație cu alte comune. De cîteva luni însă, nimeni nu mai completează pe acest panou situația zilnică a muncilor agricole la zi. Cel de la secția agricolă raională (șeful secției tov. Nicolae Gander), care au datoria să facă acest lucru, subapreciază importanța panoului ca mijloc de agitație. Țăranii muncitori doresc ca această stare de lucruri să fie grabnic curmată, astfel încît panoul de la reședința raionului să-și justifice scopul pentru care a fost creat.

HAMAT VICHENTE

CĂMIN REPARAT PRIN AUTOIMPUNERE

Ințelegînd rostul acțiunii de autoimpunere țăranii muncitori din satul Herepea, raionul Tîrnăveni, au căutat să-și facă pe deplin datoria. Cu banii realizați prin autoimpunere a fost procurat materialul necesar reparării căminului cultural din sat. La executarea lucrărilor de reparații au participat, depunînd muncă voluntară, un număr mare de țărani muncitori și mai ales tineri utemiști ca: Ion Radu, Uciu Traian, T. Nistor și alții. Indată ce căminul a fost dat în folosință, brigada de tineret s-a și produs cu un frumos program cultural.

AUREL SEUSAN

TINEREȚE, roșie floare

Mîndră ești, biruitoare,
Tinerețe, roșie floare,
Moscovei prinzînd cunună
Țări și neamuri împreună.

Ești a lumii primăvară
Mugurind nădejde iară,
Far strălucitor prin ceață,
Ro~ă-n zori de dimineață.

Numai freamăt, numai cînturi
Codru-nvălurat de vînturi
Visuol nu-i să-ți frîngă struna
Ești mai tare ca furtuna.

Mîndră și biruitoare
Tinerețe, roșie floare,
Moscovei i-aduci solie
Cînt de pace, voioșie.

VLADIMIR BUNEA

PE URMELE MATERIALELOR publicate

„Năravuri vechi"

Sub titlul de mai sus, ziarul „Agricultura Nouă" nr. 322 a publicat un material în care era criticat președintele cooperativei de credit și economie din comuna Jariștea, pentru faptul că cere bacșiș de la sătenii care doresc să împrumute bani. Comitetul executiv al sfatului popular al raionului Focșani ne informează că cele sezisate în ziar sînt juste și ca urmare s-au luat măsuri ca președintele șperțar să fie înlocuit cu tov. Ghilea Costache, care este un element cinstit și iubit de țăranii muncitori din comună.

„Soluția... la minut"

In nr. 321 al ziarului nostru a fost publicat foiletonul cu titlul de mai sus, în care era criticat tov. Pop, directorul S.M.T.-ului Anghelești, pe motiv că nu s-a interesat de asigurarea condițiilor de trai necesare elevilor veniți în practică de la școala de mecanici agricoli din Roșiorii de Vede. Considerînd justă critica făcută de ziar, comitetul executiv al sfatului popular al raionului Videle ne face cunoscut că directorul stațiunii a fost aspru criticat pentru atitudinea nejustă și că în timp scurt el a luat măsuri ca dormitoarele în care sînt cazați cei 20 de elevi să fie văruite, iar acoperișul să fie reparat.

E BINE SA ȘTIM

Pregătirea terenului în vederea înființării plantațiilor de vii și livezi

Deoarece cerințele viței de vie și ale pomilor fructiferi în ceea ce privește terenul, clima și poziția sînt destul de mari și deosebite pentru fiecare specie de pomi sau viță, este necesar să se acorde o deosebită atenție pregătirii terenului ce urmează a fi plantat.

Astfel la alegerea terenului pentru plantații de vii și pomi, podgorenii trebuie să țină seamă de o serie de factori cum ar fi: configurația terenului (teren plan, în pantă); expoziția (așezarea terenului față de soare); altitudinea (amplasarea terenului față de nivelul mării); solul (tipul de sol, compoziția, structura etc.); adîncimea apei subterane; frecvența gerurilor tîrzii și a grindinei sau altor calamități; posibilitatea de mecanizare a lucrărilor de înființare și întreținere; eventuale posibilități de irigare etc.

Numai ținînd seama de condițiile arătate mai sus se poate aprecia ca s-a făcut o alegere reușită.

După alegerea terenului, se trece la a doua etapă: organizarea terenului, care constă în lucrările de parcelare. Unitatea teritorială cea mai mică este parcela care poate avea suprafața de 5 ha în cazul plantării acesteia cu viță de vie sau 8-10 ha cînd se plantează cu pomi. Cînd terenurile sînt în pantă, suprafața parcelelor se micșorează în funcție de mărimea pantei și a neregularității terenului.

La parcelarea terenului se va ține seamă ca lucrările (cel puțin cele mai principale) să se poată mecaniza, atît cele necesare la înființarea plantațiilor cît și acelea de întreținere a lor în viitor.

De asemenea, trasarea drumurilor și aleilor să se facă în așa fel încît să permită o circulație cît mai lesnicioasă a vehiculelor și agregatelor pentru desfundat, arat, stropit, recoltat etc.

După ce lucrările de organizare a terenului s-au terminat, se trece la pregătirea terenului.

Inainte de plantare — cu 4-5 luni pentru vii și 2-3 luni pentru pomi — se execută lucrarea de desfundare a terenului la adîncimea de 60 cm.

Pentru plantațiile de pomi, acolo unde nu sînt posibilități ca terenul să fie desfundat la 60 cm, se face o arătură adîncă de cel puțin 30-35 cm.

Terenurile cu o înclinație mai mare se desfundă numai pe curbele de nivel și în benzi, desfundarea alternînd cu fîșii de teren înierbate pentru pomi, iar pentru viile ce se cultivă pe pante mai mari, terenul se terasează înainte de desfundat.

O dată cu desfundarea terenului se încorporează în sol 30-40 de tone la ha bălegar de grajd bine putrezit.

Inainte de plantarea viței și a pomilor se trece la pichetarea terenului (marcarea locului unde va fi plantat puietul sau butașul) care poate fi efectuată în diferite sisteme (romb, dreptunghi, pătrat, chinconz, triunghi etc).

Pichetarea se face — în cazul terenurilor plane și al celor cu o înclinație pînă la 7-8 la sută cu orientarea rîndurilor pe direcția nord-sud, iar în cazul terenurilor cu înclinația pantei mai mare de 8 la sută orientarea rîndurilor se face paralel cu curbele de nivel, indiferent de poziția față de punctele cardinale.

Distanțele de plantare atît pentru viță cît și pentru pomi (între rînduri) trebuie să permită efectuarea pe o scară cît mai largă a lucrărilor cu mijloace mecanizate. Distanța de plantare pentru viile în care se pot mecaniza lucrările este de 2,25 m între rînduri și 1,30-1,75 m pe rînd, în funcție de fertilitatea solului și soiul viței. La pomi, distanțele variază de asemenea în funcție de teren, specie, forma pomilor, portul pe care sînt altoiți și de fertilitatea solului. (Pentru stabilirea acestor distanțe se vor consulta minimele agrotehnice viticole și pomicole).

După terminarea pichetajului se trece la făcutul gropilor. Pentru pomi, gropile se fac adînci de 50-60 cm și largi de 60-70 cm în teren desfundat, iar în solurile mai grele, se fac adînci de 80-90 cm și largi de 100-120 cm: pentru vițe gropile se fac adînci de 50 cm și largi de 30-40 cm.

Să îngrășăm suplimentar sfecla de zahăr

In luna august sfecla de zahăr intră în ultima fază de creștere și dezvoltare. Acum este timpul cel mai potrivit pentru continuarea îngrășării suplimentare, lucrare foarte importantă pentru cantitatea și calitatea recoltei. Experiența cultivatorilor fruntași de sfeclă de zahăr arată că în felul acesta se poate obține un spor de producție de 8 și chiar 10 la sută, se grăbește coacerea și se mărește conținutul în zahăr cu cel puțin 2 la sută.

In ultima fază de creștere și dezvoltare a sfeclei, deosebit de eficace s-a dovedit a fi utilizarea îngrășămintelor chimice suplimentare (superfosfat, sare potasică și azotat de amoniu). Cînd, cum și în ce cantități trebuie să le folosim?

In general, în majoritatea regiunilor cultivatoare de sfeclă au căzut ploi abundente. Aici aplicarea îngrășămintelor chimice fosfatice și potasice poate duce în condițiile specifice anului acesta la o mărire simțitoare a recoltei și a conținutului în zahăr. Sînt însă unele raioane unde timpul s-a menținut secetos ceea ce a făcut ca o bună parte din frunzele sfeclei să cadă. In aceste situații se recomandă să se adauge pe lîngă superfosfat și sare potasică, o cantitate mică de azotat de amoniu pentru ca plantele să-și refacă în scurtă vreme organele vegetative. Ingrășămintele chimice azotate se vor da cel mai tîrziu pînă la 10 august și numai în cazul unui atac puternic de Cercospora în cea de a doua jumătate a lunii.

Administrarea îngrășămintelor în timpul vegetației se poate face în stare uscată sau sub formă de soluție (amestecate cu apă). Cel mai bun efect se obține cînd îngrășămintele se încorporează în stratul reavăn al pămîntului la o adîncime de circa 10—12 cm. Intîi se vor da îngrășămintele uscate și apoi cele lichide (în cazul cînd pe aceeași tarla folosim ambele feluri de îngrășăminte).

Cantitățile de îngrășăminte chimice care se aplică la hectar în ultima fază de creștere și dezvoltare a sfeclei de zahăr sînt: **60—80 kg. superfosfat, 30—40 kg. sare potasică și 25—30 kg. azotat de amoniu.** Dacă se prepară soluții de îngrășăminte, se folosesc:

Pentru 80 kg. superfosfat 350 litri apă.

Pentru 40 kg. sare potasică 180 litri apă.

Pentru 30 kg. azotat de amoniu 75 litri apă.

Incorporarea îngrășămintelor pe porțiuni mici de teren se poate face în șănțulețe deschise cu sapa. Pe suprafețe mai mari, îngrășarea se execută cu mașini speciale prevăzute cu dispozitive pentru împrăștierea îngrășămintelor uscate și a celor lichide.

Cum să pregătim campania de recoltare și vinificare a strugurilor

Pentru ca bogata recoltă de struguri din acest an să fie strînsă, vinificată și depozitată în cele mai bune condiții se cere din partea podgorenilor o pregătire minuțioasă. Tot inventarul trebuie din timp reparat, curățat și dezinfectat.

Cramele și pivnițele se vor vărui cu o soluție de lapte de var în care se pune piatră vînătă (1 la sută pentru crame și 3 la sută pentru pivnițe). Cele construite din ciment (beton) se spală cu apă caldă în care se dizolvă 200 gr metabisulfit de potasiu la 100 litri de apă și 2 kg sodă calcinată. După ce au fost curățate astfel, în încăperi se arde pucioasă pentru dezinfectare (1 gr de fiecare m.c.)

Uneltele și vasele ce se vor folosi la cules, transport și manipulare se spală bine cu apă fierbinte în care se dizolvă 2-3 kg de sodă la 100 litri de apă. Apoi se clătesc de cîteva ori cu apă rece, se scurg și se pun la păstrare într-un loc curat, nu prea uscat și nici prea umed.

Este știut că de la vasele de fermentare și păstrare a vinului se trag cele mai multe defecte și boli ale vinului. De aceea, se va acorda cea mai mare atenție pregătirii acestora. Vasele trebuie reparate, înlocuindu-se cercurile uzate și doagele crăpate sau putrezite, se păpuresc și se string cercurile care se curăță de rugină și apoi se vopsesc cu minium de plumb, vopsea neagră sau cu vopsea formată din smoală și benzină în părți egale. Vasele reparate și cele ce au fost păstrate în bună stare, curate și fără mirosuri străine se spală bine în interior și exterior cu apă fierbinte și 2 la sută sodă, după care se clătesc de mai multe ori cu apă curată, apoi se zvîntă și pe urmă se afumă cu pucioasă. Cele mucegăite se spală cu o soluție de sodă în concentrație de 10 la sută sau cu permanganat de potasiu 0,1 la sută, după care se tratează cu o soluție de vitriol 0,2 la sută (acid sulfuric). In cazul cînd mucegaiul a pătruns adînc în doage, vasele se spală cu soluție de vitriol în concentrație de 1 la sută, sau se desfundă la un capăt, se ard doagele pe dinăuntru cu resturi de la dogărie sau coarde de viță, cărora li se dă foc în butoi. După ardere, doagele se gelulesc și li se aplică tratamentul ca la vasele sănătoase.

Vasele oțețite slab se spală cu apă caldă cu sodă 10 la sută, iar cele oțețite puternic se spală cu o soluție de vitriol 1-2 la sută, după care se spală cu apă cu sodă, se clătesc cu apă rece, iar după ce s-au zvîntat se afumă cu pucioasă.

Vasele noi se țin pline cu apă 10-15 zile (apa se va schimba la fiecare 2 zile pentru a scoate taninul din doage), după care se aburesc sau se spală cu apă caldă și sodă 2 la sută pînă nu mai iese apa colorată. Se clătesc apoi cu apă rece, se scurg și se afumă cu pucioasă (1-2 fitile la o capacitate de 1.000 de litri).

Zdrobitorile, presele, pompele scurgătorile și celelalte instalații se demontează, se spală cu apă caldă și sodă 1-2 la sută, apoi se dezinfectează cu o soluție de 1 la sută metabisulfit de potasiu și se clătesc cu apă rece. Piesele de fier care vin în contact cu mustul și vinul în timpul prelucrării strugurilor și al manipulării mustului și vinului se vopsesc cu vopsea antiacidă de 2 ori la intervale de 4-5 zile iar celelalte părți se vopsesc cu vopsea neagră sau roșie (minium de plumb). Angrenajele mașinilor, teascurilor, zdrobitorilor și pompelor se curăță bine de unsoarea veche și se ung cu vaselină proaspătă, fără miros.

Unde există grijă față de om

Au trecut aproape șase luni de cînd colectivul gospodăriei agricole de stat din Sighet, regiunea Baia Mare, a adoptat contractul colectiv pe anul 1957. Citind textul contractului mi-am dat seama că muncitorii, tehnicienii și funcționarii, precum și conducerea acestei gospodării au ținut seama atît de sarcinile de producție ale unității cît și de condițiile de muncă și de trai ale muncitorilor din gospodărie. Alături de anumiți indici importanți de plan, pe care muncitorii s-au angajat să-i depășească, contractul colectiv prevede și o serie de angajamente ale conducerii unității privitoare la îmbunătățirea condițiilor de cazare și alimentare, la protecția muncii, ori problema asigurărilor sociale etc.

Rezultatele dobîndite pînă acum arată că muncitorii, tehnicienii și funcționarii acestei unități au reușit să facă față cu succes sarcinilor de producție. In sectorul culturilor de cîmp și pomicol lucrările prevăzute au fost executate la timpul potrivit și de bună calitate, iar în sectorul zootehnic (ramură de producție principală în gospodărie) pînă în prezent au fost depășiți aproape toți indicii de plan. Colectivul de muncă al gospodăriei a depășit cu mult prevederile și în privința producției de carne-marfă, la creșterea tineretului bovin etc. Intre fruntașii în producție care și-au îndeplinit cu prisosință angajamentele se află mulgătorii Costin Ioan, Sima Petre, Pricop Gheorghe, îngrijitorii de viței Horvath Petru și Matoș Maria, maiștrii pomicoli Manolache Nicolae și Popan Gavrila.

Nici conducerea gospodăriei și nici comitetul de întreprindere nu s-au lăsat mai prejos în ceea ce privește punerea în practică a prevederilor ce le reveneau din contractul colectiv. O serie de măsuri au fost luate pentru îmbunătățirea condițiilor de higienă în care trăiesc muncitorii. Astfel s-au procurat lighean și prosoape pentru locatarii celor trei dormitoare, iar rufăria de pat este schimbată aici o dată pe săptămînă. Un alt fapt pozitiv, care merită a fi subliniat, este punerea în funcțiune a băii gospodăriei, construită în anii trecuți, și care acum funcționează cu regularitate.

Nu o dată, în cursul anului trecut, membrii colectivului acestei gospodării au criticat activitatea nesatisfăcătoare a tovarășilor de la cantină. Acum noua administrație a cantinei, cu sprijinul conducerii gospodăriei, a reușit să îmbunătățească calitatea hranei, atît la centrul gospodăriei cît și la secții și brigăzi. La bucătăria centrală s-a confecționat un horn pentru eliminarea aburilor și astfel munca se desfășoară în condiții cu mult mai bune. Pentru transportul alimentelor la locurile de muncă în condiții cît mai higienice a fost amenajată o căruță specială. Mai mult, în această gospodărie s-a organizat, așa cum prevede contractul colectiv, un bufet bine aprovizionat.

Și pentru îmbunătățirea protecției muncii s-au luat unele măsuri. Astfel, pe baza prevederilor contractului colectiv, s-au confecționat vergi și bastoane necesare pentru conducerea taurilor, iar în grajduri s-au așezat tăblițe care indică boxele unde stau animalele nărăvașe. In ateliere au fost confecționate dulapuri pentru păstrarea hainelor, iar pentru muncitorii din fierărie s-a asigurat o cantitate suficientă de lapte.

Toate aceste rezultate importante în realizarea prevederilor contractului colectiv sînt oarecum umbrite de lipsurile ce există în domeniul asigurărilor sociale, și mai cu seamă pe plan cultural și sportiv. In gospodărie, contrar prevederilor contractului colectiv, punctele sanitare (îndeosebi cele din sectoarele mecanic și zootehnic) nu funcționează și nu sînt amenajate în mod satisfăcător. Aproape toate prevederile contractului cu privire la dezvoltarea activității culturale și sportive au rămas deocamdată pe hîrtie. Incă în anul 1951, echipa artistică a fostei gospodării de stat din Sarasău (astăzi secție a gospodăriei de stat Sighet) a obținut premiul al II-lea pe țară la concursul echipelor și formațiilor artistice sindicale. De ce atunci nu se întreprinde nimic serios în gospodărie pentru dezvoltarea organizată a activității artistice? Pe de altă parte, contractul colectiv prevede amenajarea unui teren de volei și confecționarea unor mese de șah și tenis de masă. Pentru transpunerea acestor măsuri în realitate nu s-a făcut însă nimic.

Folosind învățămintele analizei care s-a organizat asupra îndeplinirii contractului colectiv, comitetul de întreprindere din gospodăria agricolă de stat Sighet și conducerea unității au datoria să ia toate măsurile necesare pentru ca și munca social-culturală să fie la înălțimea celorlalte activități.

GH EICHNER

SATIRA...

NOROC PORCESC

Intr-un colț al țarcului, o scroafă cu purcei în burtă stă retrasă. Ghiță grohăie supărat la ea:

— Tu nu vii încoace, măi fată?

— Nu mai am putere să mă mișc!

— Așa? La treabă nu vrei să fii egală cu noi! In schimb, la drepturi, la mîncare...

— Ce mîncare, stăpîne? Că n-am mai văzut așa ceva de nu mai țin minte...

— Tocmai de-aceea ne-am adunat. Să protestăm. Mîncare nu ni se dă zile întregi. Nici apă nu primim, deși aceasta-i gratis. Pînă cînd? Am redactat o scrisoare către conducerea S.M.T.-ului Strehaia, care răspunde de ferma zootehnică a gospodăriei anexe.

Tovarășe director Trușcă.

Deseori v-am auzit spunînd, cînd nu vă plăcea cîte un lucru, sau cînd vreun tractorist săvîrșea o faptă urîtă: „Asta-i mare porcărie". De ce ne nedreptățiți? Ce lucruri urîte facem noi? Stăm aici părăsiți și urlăm de foame. Mîncare și băutură primim doar cînd domnul Gh Constantinescu, administratorul gospodăriei anexe, își aduce aminte de noi. Și de vreo două zile parcă și-a pierdut de tot memoria.

Ieri, cînd guițam din fundul bojdeucilor, contabilul cantinei îi spune domnului Constantinescu: Ce facem cu ăștia, cum îi hrănim? Trebuie să găsim o soluție pentru furajare. Dă-i încolo răspunde dînsul. Sînt niște porci!

Cînd îl întreabă cineva de ce ne ține flămînzi spune că nu sîntem trecuți în inventar. Dacă acolo nu sîntem trecuți, de ce ne-ați trecut în cotețe? Asta-i porcărie!

Și mai departe, hai să zicem că noi n-avem acte în regulă și din astă pricină nu sîntem hrăniți bine. Dar tractoriștii ce cu onoare îi conduceți? Ei, pesemne, sînt trecuți în inventar. Și totuși, responsabilul cantinei nu se îngrijește de masa lor. Vorbeau ieri doi tractoriști trecînd pe lîngă gardul țarcului nostru. „Asta-i porcărie! Ne-au luat șase lei și cincizeci de bani pe niște lături pe care nu le-ar mînca nici porcii", adică noi. Așa ziceau tractoriștii. Dar noi le-am mînca, mamă, mamă, de ne-am îneca cu ele. Ar fi mai bune decît nimic.

Mai obișnuiți să spuneți deseori: „Beat ca un porc!" Vă întreb: M-a văzut pe mine cineva, vreodată, beat? In schimb eu l-am văzut deseori pe Constantinescu mergînd pe trei cărări. A fost luat în discuția adunării generale a tractoriștilor. S-a hotărît schimbarea lui. Era pe atunci responsabilul cantinei. Și dvs., respectînd hotărîrea adunării, l-ați schimbat. Doar că l-ați pus într-un post mai mare: administrator. Asta ce-i? Eu nu zic că-i porcărie. Dar v-am ruga și pe dvs. să nu mai spuneți pe viitor despre un om care a cîștigat la loterie sau a avut o mare șansă în viață, că a avut un „noroc porcesc". Porcii n-au noroc! Mai ales dacă pică sub îngrijirea tov. Constantinescu de la S.M.T. Strehaia. Dînsul sacrifică cîte unul din noi — ăștia neinventariați — de fiecare dată cînd i se face poftă de cîltaboși. Asta-i noroc porcesc? Vă rugăm să reflectați puțin.

Ghiță și prietenii lui de suferință de la S.M.T. Strehaia.
ptr. conf. GH. JANGOCIU

SUFERINȚELE UNEI BATOZE

Munți de snopi, mare de spice!
Rod minune, cum s-ar zice,
Care-așteaptă-nfrigurat
Ca să fie treierat.

Fu adusă-n grabă mare
O batoză, cu alai.
Ea și-a zis: „Ce încîntare!
Pentru mine aici e-un rai!

Simt în mine un elan
Și-o putere ce-n poveste!
Nu mă mir, doar de un an
Aștept clipele aceste!".

Și batoza, avîntată,
Hohotind de bucurie,
Se-apucă de treabă-ndată.
De-acum spicul să se ție!

Snopii fără de oprire
Îi frîngea, îi mesteca.
Se vedea dintr-o privire
Ce elan o stăpînea!

Își spunea: „Frumoasă-i viața!"
Cînd un junghi parc-a simțit...
„A fost rece dimineața.
Nu cumva oi fi răcit?!"

Treierînd în continuare
Își zicea: „Mi s-a părut!",
Însă junghiul iar apare,
„Un șurub parc-am pierdut!"

„Un șurub nu-i lucru mare!"
Însă vezi, nu-i chiar așa...
Peste-un sfert de ceas, îmi pare,
Toată, biata, pîrîia.

„Vai de mine! Vai de mine!
Simt că mor! Ce chin cumplit!"
Strigă și „Ajutor!", vezi bine,
Dar zadarnic... S-a oprit!

Oamenii în jur se-adună
Blestemînd și înjurînd.
Ea, batoza, ce să spună?!
Măcina un singur gînd:

„Cît sînt eu de rebegită,
Pă-i de m-au verificat,
Aș fi tare fericită
Să mi-i iau la treierat!

Să mi-i frec cu sete, bine,
Să se simtă ca pe foc
Și să-i zvîrl, cum se cuvine,
Hăt! cu pleava la un loc!".

MIHNEA MOISESCU

Dedicat S.M.T.-urilor din Remetea Mare, Gottlob, Cenei, regiunea Timișoara

GHICITORI

Am o lună cu mîner
Nu-i smulsă de sus, din cer:
Strălucе ca o văpaie
Și mănîncă numai paie

(Secera)

Matahala guralivă,
A intrat la colectivă,
Colo-n holdă pînă-n brîu,
Și se-ndoapă-acum cu grîu

(Combina)

...și UMOR

Pentru întărirea sectorului socialist al agriculturii

Recolte îmbelşugate cu sprijinul S.M.T.-ului

Nu este gospodărie colectivă sau întovărăşire agricolă din raionul Olteniţa (raion complet cooperativizat) care să fi obţinut în vara aceasta o producţie mai mică de 2.000 kg de grîu la hectar. De pildă, gospodăria colectivă din Chirnogi a obţinut 2.100 kg de grîu la ha; cea din Ulmeni 2.250 kg grîu la ha; cea din Chiselet de pe 147 de ha a scos 2.700 de kg la ha, iar cele trei întovărăşiri agricole din Ulmeni între 2.500—3.000 kg la ha etc.

Colectiviştii şi întovărăşiţii şi-au lucrat cu mult sîrg pămîntul. Dar la dobîndirea acestor succese o contribuţie însemnată a dat-o S.M.T.-Ulmeni, care a reuşit să-i convingă pe colectivişti şi întovărăşiţi să execute majoritatea lucrărilor cu mijloace mecanizate.

Astfel, cele 10 gospodării colective şi cea mai mare parte a celor 72 de întovărăşiri din raza de activitate a S.M.T.-ului de la însămînţat şi pînă la recoltatul grîului execută lucrările numai cu maşinile staţiunii. Un exemplu grăitor dă întovărăşirea agricolă „N. Bălcescu" din comuna Ulmeni. In această întovărăşire, unde toate muncile se fac în comun, la cultura grîului s-au consumat numai 5 zile-muncă la ha. Acum, la treieriş, întovărăşirea „Nicolae Bălcescu" a scos 3.000 de kg grîu la ha.

Dar mecanizarea lucrărilor agricole şi aplicarea regulilor agrotehnice nu se fac fără oameni. Şi în această privinţă S.M.T.-ului Ulmeni i se pot aduce cuvinte de laudă. Ca şi în alţi ani unităţile deservite de aceste staţiuni au primit şi în anul acesta o atentă îndrumare agrotehnică. In toamna trecută, de pildă, la însămînţatul grîului, inginerii şi tehnicienii S.M.T.-ului i-au îndrumat pe întovărăşiţi şi colectivişti să însămînţeze grîul numai în terenuri bune, după culturi prăşitoare, leguminoase etc.

Iată, de altfel, ce mi-a spus tov. Mircea Magluşu, preşedintele gospodăriei colective „Vasile Roaită" din comuna Spanţov despre ajutorul ce-l primeşte din partea lui Vasile Strîmbei, agronom de sector la S.M.T.

„Drept să-ţi spun la noi, la colectivă, s-au vînturat mulţi agronomi. Dar prea multă tragere de inimă pentru pămînt şi colectivă n-au arătat. Dumnealor nu le prea plăcea să stea printre noi ca să ne înveţe mai cu migală cum ar trebui lucrat mai bine pămîntul. Acum însă, tovarăşul Strîmbei, agronomul de la S.M.T. — care răspunde şi de colectiva noastră — se ţine de noi cu scaiul de oaie. Şi bine face. In toamna trecută, la îndemnul lui am ales terenul cel mai potrivit pentru însămînţarea grîului. El ne-a mai sfătuit în iarnă să împrăştiem zăpada pe cultura de grîu şi apoi în primăvară să-l plivim ori de cîte ori era nevoie, să-l recoltăm în pîrgă, să-l treierăm la vreme şi... cîte altele. Şi iată că acuma, la treieriş, am scos 2.400 kg de grîu la hectar de pe o suprafaţă de 48 de ha. Sfaturile lui ne-au prins bine"...

Dar nu numai despre agronomul Strîmbei ai să auzi vorbe de laudă. Cu multă dragoste vorbesc colectiviştii din Valea Roşie despre inginera Lucia Giuguisevici, sau cei din Chiselet despre inginerul Teodor Călugăroiu care, de asemenea, îi povăţuiesc cu răbdare pe oameni în aplicarea agrotehnicii. In vara aceasta, bunăoară, cînd inginerul agronom Călugăroiu i-a îndrumat pe colectiviştii din Chiselet să execute polenizarea suplimentară artificială la floarea-soarelui, sau la porumb, ei au ieşit cu toţii pe lanuri, la datorie.

Vorbind despre cultura porumbului nu e rău să amintim că şi în această privinţă S.M.T.-Ulmeni a dat unităţilor pe care le deserveşte un serios sprijin, în scopul obţinerii unei recolte bogate. In primăvara aceasta, de pildă, cînd s-a pornit la însămînţatul porumbului, agronomii S.M.T.-ului i-au îndrumat pe colectivişti şi întovărăşiţi să însămînţeze numai porumb hibrid, care dă o producţie mai mare la ha. S-a dovedit şi de data aceasta că sfaturile agronomilor găsesc înţelegere în rîndurile oamenilor. Toate gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole deservite de staţiune au însămînţat în primăvara numai porumb hibrid.

Munca de îndrumare agrotehnică la cultura porumbului n-a slăbit însă o dată cu terminarea însămînţărilor. Agronomii şi mecanizatorii S.M.T.-ului i-au sfătuit pe colectivişti şi întovărăşiţi să execute cîte 3—4 praşile mecanice şi manuale, să rărească şi să copilească porumbul etc.

Am arătat aici doar cîteva aspecte din munca ce o desfăşoară mecanizatorii de la S.M.T.-Ulmeni în unităţile pe care aceasta le deserveşte. Şi putem spune că sprijinul acordat gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole din raza de activitate a staţiunii de maşini şi tractoare Ulmeni dovedeşte cu prisosinţă că acest S.M.T. este într-adevăr un organizator al producţiei agricole.

GH. BACIU

Animalele colectivei vor avea furajele necesare

In 1952, cînd a început să fiinţeze gospodăria agricolă colectivă din Silistraru, colectiviştilor de aici aproape că le era teamă să se gîndească la dezvoltarea unei ramuri a creşterii animalelor: le lipseau fondurile pentru cumpărarea vitelor, construcţiile pentru adăpostire, furajele. Intr-un cuvînt le lipsea totul. Povestea înfiripării acestei ramuri e lungă şi numai colectiviştii ţi-o pot spune aşa cum a fost. Cert este, că astăzi, sectorul zootehnic al gospodăriei numără peste 500 de oi, 69 de capete de porcine, 35 de taurine, 90 de cabaline şi peste 800 de păsări. Oricine îşi poate da seama că pentru o gospodărie care cuprinde 124 de familii, acest efectiv de animale constituie o frumoasă realizare. Grajdurile şi celelalte construcţii pentru adăpostirea animalelor au încetat de a mai constitui o problemă de nedezlegat. Cu minimum de mijloace băneşti, colectiviştii au rezolvat-o de mult. Dar, cu asigurarea hranei animalelor oare cum stau lucrurile? Tocmai această problemă a constituit obiectivul vizitei pe care am făcut-o zilele trecute în gospodăria colectivă „I. L. Caragiale", din satul Silistraru, raionul Brăila.

Insoţit de Sandu Negraru, preşedintele gospodăriei, şi Aurel Leu, brigadierul zootehnic, am dat mai întîi o raită pe la fermele de animale. Felul cum ele se prezentau mi-a dovedit din plin că sînt bine întreţinute, iar scriptele gospodăriei privind producţiile dobîndite în sectorul zootehnic au venit să-mi întărească această părere. Produşii obţinuţi erau de asemenea de cea mai bună calitate.

De la fermele de animale am trecut apoi să vizităm parcul de furaje. Furajele erau depozitate într-un loc adăpostit, împrejmuit cu sîrmă ghimpată. In şire mari, străbătute de goluri pentru aerisire, erau strînse paiele de orz, de mazăre, lucerna, etc.

Aceasta este numai o mică parte din cantitatea de fînuri pe care o avem. De fapt, acestea vor fi date ca hrană animalelor, în toamnă. Grosul furajelor pentru iarnă încă n-a fost depozitat — mi-a spus preşedintele gospodăriei.

Am aflat apoi, că în anul acesta — ţinînd cont de experienţa anului trecut cînd nutreţurile pentru animale nu au fost suficiente — colectiviştii din Silistraru au mărit suprafeţele cultivate cu plante furajere. Astfel, în primăvară, gospodăria a însămînţat 42 de ha cu lucernă, 22 de ha cu dughie şi borceag, 15 ha cu porumb pentru fîn, 11 ha cu porumb pentru siloz, 6,50 ha cu sfeclă furajeră, 2 ha cu bostan furajer şi 0,50 ha cu morcovi furajeri (necesari în special pentru alimentarea porcilor).

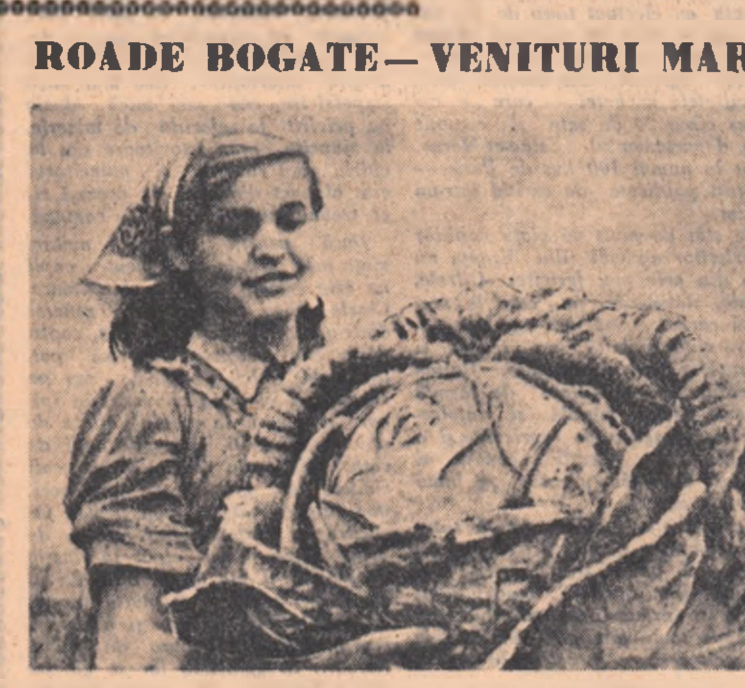
Numai cantitatea de fînuri cu care gospodăria va intra în iarnă se va ridica la 44 de vagoane, excluzînd rezervele de paie de orz şi coceni de porumb care se vor cifra în jurul a 8 vagoane. După cum se prezintă plantele se speră ca în toamnă să se recolteze peste 50 de tone de sfeclă furajeră şi alte 50 de tone de bostan, pepeni şi morcovi furajeri. O mare bază vor pune în anul acesta colectiviştii pe nutreţurile de siloz şi concentrate. In iarna trecută, ei s-au convins cît de bun şi hrănitor este nutreţul de siloz. Deşi gospodăria nu are construite silozuri moderne, din beton, ea va însiloza totuşi în anul acesta în 3 silozuri săpate în pămînt şi izolate cu carton, peste 100 tone de porumb. In ce priveşte concentratele, gospodăria şi-a înscris în plan ca în acest an să reţină din producţia de cereale circa 20 tone de boabe de porumb, orz şi ovăz pe care le va da în hrana animalelor.

In anul acesta, spre deosebire de ceilalţi ani, pentru aşi crea rezerve de furaje, colectiviştii silistrăreni au însămînţat în miriştе vreo 8 ha de porumb.

Din cele arătate reiese clar că asigurarea unui furaj suficient şi de calitate a constituit una din grijile de seamă pentru colectiviştii din Silistraru. De altfel, preşedintele colectivei şi brigadierul zootehnic mi-au dezvăluit un secret. Ei şi-a asigurat o cantitate de furaje mai mare decît ar fi avut nevoie, pentru că, aşa cum prevede planul, în toamna aceasta gospodăria îşi va mări ferma de vaci şi de porci. Cu cei 40.000 de lei luaţi de la stat sub formă de credit şi cu încă 20.000 de lei din fondul de bază, se vor cumpăra încă 10 scroafe fătătoare şi 20 de vaci de lapte.

P. VOICULESCU

ROADE BOGATE — VENITURI MARI

Anul acesta gospodăria agricolă colectivă „Aşa s-a călit oţelul" din comuna Todireni, raionul Truşeşti, regiunea Suceava, a obţinut de pe cele 10 ha. ale grădinei de zarzavat roade bogate de roşii, vinete, varză de vară, ardei şi castraveţi din valorificarea cărora a obţinut venituri importante.

In clişeu: tînăra colectivistă FLORICA LAZĂR cu un exemplar de varză de vară care cîntăreşte 7 kg.

O repartiţie greşită

Ţăranii muncitori din comuna Fulga, raionul Mizil, sînt renumiţi crescători de cai. Numai numărul iepelor existent în această comună depăşeşte cifra de 250 capete. Dar la un aşa număr mare de iepe la staţiunea comunală de montă, nu există decît un singur armăsar însă şi acela reformat. Crescătorii de cai sînt nevoiţi să şi ducă iepele la armăsarii ţăranilor particulari şi să plătească pentru o montă cîte 25 de lei. Dar montarea iepelor cu asemenea armăsari nu e deloc recomandată întrucît ei nu sînt selecţionaţi, iar produşii vor avea însuşiri inferioare cailor de rasă.

Asemenea situaţii anormale în ce priveşte repartizarea producătorilor există şi în celelalte comune din raion. Dacă luăm, de pildă, oraşul Mizil vom vedea că aici la un număr de 27 iepe existente sînt 3 armăsari buni dintre care unul nu e folosit de 5 luni. Halal de aşa grijă pentru reproducători din partea serviciului zootehnic raional al cărui şef este tov. ing. Alexandru Petrache.

AL. MANOLACHE
corespondent

Mai mult sprijin din partea conducerii

Zilele trecute am vizitat gospodăria de stat Stîlpu din regiunea Ploeşti, unitate în care există o brigadă experimentală pentru mecanizarea completă a lucrărilor agricole. Voiam să ştiu în ce măsură a contribuit brigada la obţinerea unor recolte bogate, ce economii a făcut, în ce măsură a crescut cîştigul membrilor ei.

Cu această ocazie am aflat că brigada a fost înzestrată cu 3 tractoare UTOS-26, 2 tractoare UTOS 2 precum şi, — cu mici excepţii — cu combinele şi maşinile necesare mecanizării tuturor lucrărilor agricole pe lotul de 500 de hectare. După o matură chibzuinţă, au fost aleşi şi oamenii care să facă parte din brigadă. Ca şef al brigăzii a fost numit mecanicul agricol Costea Anton.

Stînd de vorbă cu contabilul secţiei mecanice a gospodăriei, tov. Miron Trandafir, privitor la activitatea brigăzii, acesta mi-a spus:

— In perioada de la 16 aprilie, dată la care a luat fiinţă, şi pînă la 1 august, brigada a efectuat diverse lucrări agricole, printre care: cultivat, boronit, semănat porumb, prăşit mecanic, cosit fîn, recoltat cu combina, greblat, treierat cu combina din clăi, transportat grîu şi orz.

Pe marginea activităţii brigăzilor experimentale

Intrînd în amănunte asupra muncilor efectuate, am constatat însă că brigada nu şi-a respectat întru totul contractul încheiat. Astfel, brigada a executat lucrări de semănat porumb pentru boabe pe o suprafaţă de 353 de ha, cu 153 de ha mai mult decît prevedea contractul.

Nu imputăm nimănui faptul că brigada a dat ajutor în altă parte. Ar fi fost însă normal ca brigada să se achite în primul rînd de sarcinile ce-i reveneau. Dar praşila a III-a a fost executată pe numai 30 de ha din 200, fînul s-a cosit şi strîns doar de pe 34 de ha, s-au greblat numai 26 de ha din cele 205 ha.

Este evident că brigada a neglijat executarea lucrărilor mecanizate pe cele 500 de ha cu porumb, grîu şi lucernă, pentru care a fost formată.

Principala cauză pentru care brigada experimentală nu şi-a realizat sarcinile calitative şi chiar cantitative o constituie faptul că membrii ei nu au ştiut şi nu ştiu nici acum în mod precis care le sînt atribuţiile. In gospodărie fiind multe de făcut, conducerea i-a trimis pe membrii brigăzii să execute anumite lucrări care nu cădeau în sarcina lor. Astfel, în perioada recoltatului Ion Niţă şi Ion Vîlcu au fost trimişi să supravegheze felul cum funcţionează 4 combine — lucru ce-l puteau face alţi mecanici din gospodărie.

Terenul repartizat brigăzii, cele 500 de ha nefiind într-un singur loc, oamenii au fost răzleţiţi pe la diferite secţii: Stîlpu, Cioranca, Costeşti, Bădeni, astfel încît brigada nu a constituit un tot unitar, executînd unele lucrări ca, de pildă, prăşitul pe alte sole.

Nici despre economii de carburanţi nu poate fi vorba aici. Tractoarele brigăzii fiind trimise să intervină de la un loc la altul, făcînd o muncă de pompierat, în activitatea brigăzii apar consumuri de combustibil peste plan.

Fără îndoială că toate aceste neajunsuri ar fi fost înlăturate dacă conducerea gospodăriei privea cu mai mult simţ de răspundere activitatea brigăzii experimentale, dacă o lăsa să lucreze pe terenurile repartizate. Acum membrii brigăzii nici nu mai ştiu care este porumbul de care răspund, ce producţie s-a obţinut la grîul de pe tarlalele brigăzii.

Conducerea gospodăriei (director tov. Ion Bărău, inginer şef Temistocle Stănescu) a stat de puţine ori de vorbă cu membrii brigăzii, nu ştie care sînt necazurile şi frămîntările lor. Mecanizatorii din brigada experimentală nu sînt încă bine lămuriţi cum vor fi plătiţi pentru lucrările făcute de ei în plus. Vor fi trecuţi pe listele de premiere ale brigăzilor pe terenurile cărora au lucrat, sau vor fi retribuiţi suplimentar? Iată întrebări ce-i frămîntă pe mecanizatori şi la care ei aşteaptă grabnic răspuns.

In momentul de faţă 4 din cei 5 oameni ai brigăzii lucrează la secţiile Cioranca, Bădeni şi Costeşti, treierînd cu combinele S4 şi grîul din clăi. Iliescu Nicolae, cel de-al 5-lea membru al brigăzii experimentale recoltează ovăzul de pe o tarla din apropierea sediului gospodăriei. El este dornic să realizeze şi chiar să depăşească norma zilnică de lucru. Tractorul şi combina, pe care le îngrijeşte bine, îl ajută. El întîmpină însă destule greutăţi în munca sa. Astfel, în ziua de 31 iulie combina a stat în lan fără să lucreze ore întregi din lipsa sacilor, cu toate că acest lucru putea fi lesne evitat.

Conducerea gospodăriei agricole de stat Stîlpu are datoria să înlăture lipsurile semnalate mai sus. Mecanizatorilor din brigada experimentală trebuie să li se creeze toate condiţiile necesare pentru a şi putea desfăşura activitatea în cele mai bune condiţii. Numai în felul acesta se vor trage concluzii juste asupra activităţii experimentale a brigăzii.

I. LEŞEANU

Succesele dobîndite trebuie consolidate

Intr-o consfătuire recentă a organelor de partid şi de stat din raionul Sighişoara s-a făcut analiza felului cum se desfăşoara munca pentru transformarea socialistă a agriculturii raionului. Din numeroasele probleme discutate cu acest prilej vom desprinde numai una, anume pe cea privind mersul gospodăriilor agricole colective. Nu am ales întîmplător această problemă. Experienţa a dovedit că gospodăriile colective exercită o influenţă de multe ori hotărîtoare în atragerea ţăranilor muncitori în forme de producţie cooperatist socialiste. Şi e firesc să fie aşa. „Cînd ochii văd inima crede" — glăsuieşte un înţelept proverb. In raionul Sighişoara, ca şi în restul ţării, mii de ochi ai individualilor au văzut, mii de inimi au crezut, şi oamenii au păşit spre gospodăria colectivă sau întovărăşirea agricolă. Este fenomenul cel mai caracteristic al dezvoltării din ultimii ani a acestui raion, unde procentul de cooperativizare a ajuns la peste 33 la sută.

In cele ce urmează nu ne vom opri numai la lucrurile bune. Procedînd aşa ar fi o mare greşeala. Cine este hotărît să înfăptuiască lucruri mari are mai puţină nevoie de laude; a-i arăta greşelile, greutăţile pe care le mai are de înfruntat este lucrul cel mai însemnat. Şi colectiviştii sînt tocmai asemenea oameni, hotărîţi să înfăptuiască lucruri mari.

La început, numai 6

Atîtea gospodării colective erau în raion la sfîrşitul lui 1950. Erau primele mlădiţe ale unei opere mari ce avea să se înfăptuiască. Tot pămîntul stăpînit de cele 344 de familii de colectivişti măsura doar 1247 de ha. După mai puţin de 7 ani consemnăm existenţa a 33 de gospodării colective şi 11 întovărăşiri agricole, în care 3.323 de familii stăpînesc laolaltă 11.858 de ha.

Nici vorbă că ţăranii individuali au observat recoltele obţinute de gospodăriile colective care nu numai că întreceau cu sute şi chiar mii de kg. (la cartofi şi sfeclă de zahăr, de pildă) pe ale lor, dar de la an la an gospodăriile înseşi recoltau mai mult decît în anul din urmă. Iată cîteva exemple:

Producţii obţinute la ha. în gospodăriile agricole colective

Anii	grîu	porumb	cartofi
1952	1.288	1.506	9.900
1954	1.406	3.033	10.800

E de prisos să mai amintim producţiile obţinute de sectorul individual în 1952 — ele sînt foarte mici. Le vom aminti numai pe cele din 1954: la grîu media la ha a fost de 930, la porumb de 1.850, iar la cartofi de 7.680.

Din cifrele de mai sus reiese deosebit de clar succesele mari obţinute de gospodăriile colective în producţia vegetală, deşi resursele sînt departe de a se fi epuizat.

Dar în sectorul zootehnic cum merg treburile? Tocmai acest sector trebuie să dea mult de gîndit colectiviştilor şi organelor agricole. Intr-adevăr, în ce priveşte creşterea animalelor lucrurile sînt departe de a fi mulţumitoare.

Să dăm cuvîntul cifrelor: din întreaga suprafaţă agricolă de 11.502 de ha, deţinută de gospodăriile colective, păşunile şi fîneţele ocupă 4.726 ha., ceea ce reprezintă peste 41 la sută din total. Aceasta pe lîngă sursele mari de furaje şi concentrate ce se obţin din sectorul vegetal. Şi cu toate că există asemenea posibilităţi, creşterea animalelor este încă slabă în cele mai multe gospodării colective. Pe raion, numărul de animale la suta de ha, în gospodării se prezintă astfel: taurine 9 capete, dintre care vaci doar 3,1, ovine 160, porcine 11, dintre care scroafe 3,3 capete, păsări 15 capete. Şi e rău că lucrurile stau aşa. In primul rînd colectiviştii sînt aceia care sînt că nu-i treabă de gospodar să neglijezi un asemenea sector aducător de venituri. Calculînd venitul net realizat de gospodării în decursul anilor vom constata că dacă în 1952 la suta de hectare reveneau doar 9.125 lei, în 1956 acest venit a fost de 39.594 lei, adică a crescut de peste 4 ori.

Gospodăria colectivă din Laslea — acest harnic colectiv de agitatori — a realizat în anul trecut la fiecare 100 de ha. un venit net de 84.100 lei, iar cea din Nadeş 63.754 lei. Nu degeaba aceste gospodării stau cel mai bine cu sectorul zootehnic. Dar care este situaţia pe raion? Din venitul amintit mai sus, numai 13.945 lei a fost realizat din creşterea animalelor, ceea ce reprezintă abia 35 la suta din venitul total.

Care sînt cauzele?

De ce se întîmplă aşa? Cauze sînt multe. Cel mai bine le cunosc colectiviştii înşişi. Nu trebuie ascuns că la unii oameni înapoiaţi se mai menţine părerea că nu rentează creşterea animalelor. Asemenea oameni îţi prezintă şi „argumente". „N-avem furaje" — spun ei. Dacă îi întrebi cine-i vinovat, dau din colţ în colţ. De ce la Laslea, Ţigmandru şi Hoghilag asemenea probleme nu se pun? Cum de au recoltat aceste gospodării cîte 3.770 şi respectiv 4.140 şi 4.400 kg. de fîn de pe fiecare ha. de fîneaţă?

Răspunsul este unul singur: cînd 99 la sută dintre colectivişti ca cei din Laslea, 97 la suta ca cei de la Ţigmandru, participă cu regularitate la muncă, fînul nu rămîne pe cîmp nestrîns, lăsat pradă ploilor. Doar aceste gospodării nu au condiţii deosebite faţă de cea din Archita, de pildă, — a cărei producţie de fîn recoltat a fost de numai 1.200 de kg. la ha., sau ca cea din Criş, care a strîns doar 940 de kg. de fîn la ha.

TEOHARI OPREA

(Continuare în pag. a 4-a).

Ah, operativa!

Deşi nu mai fusesem niciodată prin Agnita, întîmplarea a făcut să găsesc fără să întreb pe cineva sediul sfatului popular al raionului.

Trebuie să recunosc totuşi că la descoperirea locului de care aveam nevoie m-a ajutat cineva, anume liniştea care domneşte în acest oraş.

Şi cum spuneam, în liniştea care domnea am auzit de la etajul I al unei case vocea puternică a unui bărbat:

— Alo, comuna Hosmanu, măi tovarăşi, spuneţi cum mai staţi? Recoltat cît?... Cît s-a mai treierat?... Păi cum, de ieri pînă azi numai atît?..

Nu mai redau convorbirea în continuare. Vă închipuiţi desigur că omul de la etaj cerea la telefon o situaţie privind mersul campaniei de recoltare şi treieriş.

Bucuros că am găsit ce căutam, m-am îndreptat într-acolo.

...Cu mîna lăsată moale pe receptorul pus în furcă, tovarăşul David Horia mă privea absent.

Nu-i uşor să primeşti legătura cu 20 de comune, să vorbeşti cu 20 de comune, să centralizezi datele aflate din cele 20 de comune şi să le comunici apoi regiunii.

— La 3 zile o dată nu-i prea greu — am observat.

In loc să-mi confirme presupunerea, el mi-a explicat cum stau lucrurile.

In seara zilei de 21 iulie a primit situaţia de la comune; în dimineaţa lui 22 a comunicat-o regiunii. Intre timp — adică noaptea — o centralizase.

A urmat o scurtă pauză. Apoi în seara de 24 din nou comunele au comunicat cum mai stau. Sfatul popular regional a primit comunicările în dimineaţa de 25. Şi prin gura salariatei care recepţiona comunicările, tov. Cîrdan, vicepreşedintele sfatului popular regional, a dispus:

— Să nu ne mai comunicaţi din nou abia peste 2 zile, ci chiar mîine.

— Dar de ieri plouă. Mîine n-o să mai fie nimic nou.

— N-are importanţă! Comunici că asta-i dispoziţia.

Iată deci că David stă în birou înconjurat de hîrtii de dimensiuni impresionante, cu urechea atentă la blestematul de telefon şi se întreabă ce legătură este între fitotehnie şi cele 21 de convorbiri telefonice pe care le face aproape zilnic. Căci am uitat să vă spun. David e inginer agronom. Acum două săptămîni a terminat facultatea.

La drept vorbind, ar face mai bine să nu se mai gîndească. Cui ar folosi că l-ar schimba pe el de la telefon şi-ar pune altul care să comunice tot zilnic sau la 2 zile situaţia operativă?

Garantează cineva că doar prin această măsură raionul Agnita n-ar mai fi codaş la recoltat şi treieriş? Eu unul, nu garantez.

VICTOR NEDELCU

DISCUŢII

Cînd trebuie însămînţat grîul de toamnă?

In dorinţa de a veni în ajutorul oamenilor muncii de pe ogoare în sporirea producţiei de cereale, redacţia ziarului nostru deschide o discuţie în legătură cu epoca optimă pentru însămînţarea grîului de toamnă.

Invităm pe inginerii şi tehnicienii agronomi care lucrează în domeniul cercetării ştiinţifice, în institute de învăţămînt superior, şcoli medii, unităţi agricole, precum şi pe practicienii cu experienţă (muncitori agricoli, ţărani muncitori) să participe la această discuţie, arătînd observaţiile lor în legătură cu intervalul cel mai potrivit pentru însămînţarea grîului de toamnă în condiţiile specifice locale de sol şi climă. Este bine să se scoată în evidenţă greşelile săvîrşite în anii trecuţi la stabilirea epocii optime, urmările pe care le-au avut acestea asupra producţiei agricole şi învăţămintele ce se desprind.

Publicăm mai jos primul articol în cadrul discuţiei anunţate.

Una din măsurile agrotehnice care influenţează mult producţia grîului de toamnă este epoca de însămînţat. In condiţiile ţării noastre aprecierea celui mai potrivit timp pentru efectuarea însămînţării grîului de toamnă este greu de stabilit. Aceasta atît din cauza variaţiei mari a elementelor meteorologice şi a modului diferit de comportare al soiurilor faţă de acestea, cît şi datorită diferenţelor care există de la an la an în ceea ce priveşte modul de pregătire a terenului. De aceea, în preajma fiecărui semănat problema stabilirii epocii optime pentru executarea acestei lucrări se pune cu foarte multă insistenţă.

In mod obişnuit, în ţara noastră se folosesc drept criterii pentru stabilirea epocii de semănat datele calendaristice stabilite de staţiunile Institutului de cercetări agronomice pe o durată de mai mulţi ani. Potrivit acestor date, pentru partea sudică a ţării — regiunile Constanţa, Bucureşti, Craiova, Galaţi şi Ploeşti — epoca cea mai indicată pentru semănat este cuprinsă între 10 şi 30 octombrie — termenul putînd fi prelungit în anumite condiţii pînă la 10 noiembrie — în regiunile Timişoara şi Oradea între 1 şi 30 octombrie, iar pentru regiunile Cluj şi Baia Mare între 1 şi 20 octombrie. In ceea ce priveşte regiunile nordice ale Moldovei — Suceava, Iaşi şi Bacău — epoca cea mai potrivită de semănat s-a dovedit a fi între 1 şi 15 octombrie.

Datorită oscilaţiilor mari ale precipitaţiilor, temperaturilor şi luminii din timpul toamnei, iernii şi chiar de la începutul primăverii, aceste termene calendaristice nu trebuie privite ca nişte date fixe ci doar ca nişte indicaţii. Este greşit să credem că semănînd la o dată stabilită dinainte fără a ţine seama de condiţiile locale, se poate obţine o producţie bună de grîu. Importanţa datelor calendaristice constă doar în faptul că ele ne indică în anii cînd avem secete îndelungate pînă cînd putem aştepta cu semănatul pentru a nu risca să compromitem recolta viitoare.

Pentru stabilirea epocii de însămînţare a grîului de toamnă, în afara datelor calendaristice, se preconizează de către unii folosirea unor observaţii şi concluzii formate de-a lungul vremii. E vorba de aşa zisele epoci tradiţionale. Trebuie arătat însă că acestea nu pot fi considerate ca un indiciu, deoarece de multe ori ele nu mai corespund schimbărilor climatice ce au intervenit, modificărilor introduse în ceea ce priveşte lucrarea solului, influenţei îngrăşămintelor chimice şi mai ales schimbărilor soiurilor de grîu, care acuma sînt foarte mult diferenţiate.

Conform epocii tradiţionale, semănatul grîului la noi în ţară ar urma să se facă între cele două Sîntămării, adică în intervalul de la 15 august la 9 septembrie. Poate că înainte vreme, cînd grîul era cultivat după ogor negru, după rapiţă, sau leguminoase anuale, anumite soiuri ce aveau un ritm mai lent de creştere, să fi dat rezultate bune fiind semănate în această epocă. Rezultatele experimentale însă arată că în condiţiile specifice regiunii Bucureşti, bunăoară, într-un singur an din 6, producţia a fost mai mare atunci cînd s-a însămînţat la 1 septembrie, în restul anilor rezultatele optime fiind obţinute pe parcelele însămînţate la 10 octombrie. Aceleaşi concluzii pot fi trase şi din experienţele pe o durată de 9 ani, ce au fost efectuate la Mărculeşti cînd, de asemenea, numai într-un singur an, în 19•2, — an caracterizat prin temperaturi scăzute în timpul toamnei — producţia a fost mai mare cînd s-a semănat mai de timpuriu. După părerea noastră semănatul grîului după epoca tradiţională ar putea da producţii ridicate numai acolo unde umiditatea este asigurată în sol, iar temperatura nu este ridicată. In condiţiile actuale cînd grîul se seamănă în majoritatea cazurilor după porumb, cartofi, şi chiar sfeclă de zahăr, iar solurile au un ritm mai accentuat de creştere şi dezvoltare, epocile tradiţionale îşi pierd valabilitatea.

Dar dacă datele calendaristice au rolul numai de a jalona epoca de însămînţare, dacă epocile tradiţionale nu mai corespund realităţii se pune întrebarea: după ce criterii trebuie să ne orientăm practic pentru a stabili epoca optimă de însămînţat? Răspunsul e cît se poate de clar: trebuie să procedăm în mod diferenţiat în funcţie de condiţiile locale existente, adică să găsim perioada care corespunde cel mai bine cerinţelor de încolţire şi de vegetaţie a grîului şi cu mersul vremii pînă la recoltare. In esenţă, semănatul trebuie executat într-o perioadă care să ne permită să înlăturăm în cît mai mare măsură cauzele care provoacă pagube grîului (lipsa de apă, slaba rezistenţă la ger, formarea nodului de înfrăţire la suprafaţa solului etc.). Lipsa apei din sol, de pildă, întîrzie răsăritul şi face uneori ca boabele nici să nu mai răsară.

In condiţiile noastre s-a stabilit prin experienţe că procentul de apă care ne asigură o răsărire normală a boabelor de grîu este de 16—20 la sută. In cazul cînd la începutul perioadei de semănat nu avem această umiditate, trebuie să mai aşteptăm. Dacă seceta se prelungeşte, vom începe semănatul mai tîrziu, chiar la sfîrşitul lui octombrie şi în unele regiuni chiar la începutul lui noiembrie, cînd şansele că vor veni ploi sînt mai mari. Nu este bine să forţăm lucrurile semănînd în uscat. Trebuie să se ţină seama că o întîrziere de cîteva zile la însămînţare aduce mai puţine prejudicii recoltei decît dacă se însămînţează la data calendaristică însă în condiţii proaste, în arătură cu bolovani, fără umezeală.

Totodată, s-a constatat că grîul semănat mai tîrziu suferă mai puţin din cauza gerului decît cel însămînţat timpuriu.

După cum se vede, epoca de semănat a grîului este condiţionată de umiditatea solului, de temperatură, de intensitatea luminii, de specificul iernilor, precum şi de o seamă de însuşiri specifice soiurilor folosite. La stabilirea epocii de semănat trebuie să se ţină seama de toţi aceşti factori. Numai cunoscînd profund calităţile biologice ale solului, ritmul de creştere şi de acumulare a substanţelor, lungimea stadiului de iarovizare şi stabilind diferenţiat data semănatului în funcţie de aceşti factori şi de condiţiile climatice locale, se pot asigura plantelor condiţii optime.

In general la noi se manifestă tendinţa de a se promova semănatul grîului de toamnă mai devreme decît este necesar. Deşi tendinţa aceasta este foarte atrăgătoare, ea nu se poate realiza deoarece în cea mai mare parte grîul se seamănă după porumb,

prof. GH. VALUŢA
de la I.C.A.R.
şi M. CARAIVANSCHI
director adjunct în Ministerul Agriculturii şi Silviculturii

(Continuare în pag. a 4-a)

Pentru deplina reuşită a contractării cartofilor în regiunea Stalin

(urmare din pag. 1-a)

tase 2.500 de tone; raionul Făgăraş, din 29.600 de tone planificate, contractase 2.974 de tone, iar raionul Sibiu din 10.800 de tone planificate contractase doar 58 de tone. Privită pe sectoare, situaţia contractărilor era următoarea: 836 de tone cartofi de toamnă contractaţi de gospodăriile agricole colective şi întovărăşirile agricole şi 5.160 tone de către ţăranii muncitori cu gospodării individuale.

Dată fiind marea importanţă a aprovizionării oamenilor muncii şi industriei alimentare cu cartofi, este necesar ca tovarăşii din conducerea Uniunii regionale a cooperativelor de consum Stalin şi a Uniunilor raionale, să intensifice munca de îndrumare şi control, astfel încît toate cooperativele săteşti să încheie contracte cu producătorii agricoli pentru o cît mai mare cantitate de cartofi de toamnă.

Acţiunea de contractare a cartofilor de toamnă este o acţiune gospodărească şi patriotică. Să luptăm cu toate forţele pentru deplina ei reuşită, pentru asigurarea unei cît mai bune aprovizionări a oamenilor muncii şi a industriei noastre alimentare cu acest preţios produs agricol — cartofii de toamnă.

Festival Festival Festival

Intîlnire prietenească

La cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova se intîlnesc tineri din toate colțurile lumii.

In clișeu: O seară de solidaritate cu tineretul din țările coloniale. Delegații Nigeriei, Sierra-Leone, Ghana și Gambia, discutind cu o tinără din R.S.S. Tadjică.

Telefoto: AGERPRES

MICA CRONICA a marelui FESTIVAL

In discursul pe care l-a ținut la deschiderea Festivalului, tovarășul K. E. Voroșilov a spus pe bună dreptate că tineretul lumii a adus pentru a doua oară in acest an la Moscova primăvara.

Peste tot, la tot pasul te urmărește cuvintul „Festival". Chibriturile puse in vinzare in aceste zile au pe cutie un desen reprezentind o orchestră, iar numele lor este... Festival. Timbrele poștale sint dedicate Festivalului. Pachetele de zahăr poartă pe hirtia lor floarea cu cinci petale a Festivalului, reprezentind cele cinci continente. Locomotivele noi, ieșite din depouri, au fost botezate Festival. Noile vapoarașe de pasageri ce plutesc pe riul Moscova, la fel. Bomboanele, biscuiții, aparatele de radio, caietele școlarilor, păpușile de celuloid, mii și mii de obiecte au in aceste zile o singură marcă... Festival!

★

Intr-o singură zi s-au dat 120 de spectacole pe estrade, in parcuri și pe scene. Două spectacole de marionete ale teatrului polonez, unu al teatrului cehoslovac, actorii englezi de la teatrul „Workshop" cu piesa „Macbeth", spectacol chinezesc in parcul Gorki, festival de gală al Ansamblului R.P.R.

Unde să te duci mai intii? Care spectacol o fi mai frumos? Intr-adevăr e tare greu să alegi.

★

Vizitele la colhozuri și sovhozuri sint foarte apreciate de tinerii festivaliști. Japonezii au vizitat o zi intreagă S.M.T. „Cehov" din regiunea Moscova. S-au interesat indeosebi despre contribuția lui la recoltele bogate ale colhozurilor. Ungurii au vizitat colhozul „Borei", indienii sovhozul „Bolșevic" (după ce cu două zile inainte au vizitat colhozul cu același nume), canadienii au fost la un sovhoz din raionul Pușkin ce se ocupă cu creșterea animalelor sălbatice.

★

Nenumărate seminarii internaționale studențești se țin in aceste zile la Moscova, cu prilejul Festivalului.

Tinerii mineri discută problemele cele mai importante ale profesiunii lor, mediciniștii, arhitecții, matematicienii la fel. Tinerii studenți ai Institutelor agronomice, viitori ingineri, vor discuta timp de 3 zile intr-una din sălile de conferințe ale Expoziției Agricole Unionale problemele cele mai importante ale viitoarei lor meserii.

Succesele dobîndite trebuie consolidate

(Urmare din pag. a 3-a)

Supărați pe sectorul zootehnic sint și unii tovarăși din conducerea gospodăriei de la Șaiș. Dar e oare cineva vinovat, în afară de ei, că au cumpărat fără grijă 3 vaci constatate mai tirziu bolnave? Lipsa animalelor de producție o simt nu mai puțin și colectiviștii din Șoard. Pe lingă faptul că ei obțin venituri mici din sectorul zootehnic, dar mai sint obligați să dea mulți bani pentru a cumpăra gunoi de grajd. Numai anul trecut gospodăria a dat pe gunoi aproape 4.000 de lei.

Am scris despre acest aspect fiindcă il considerăm cel mai indicat a fi discutat. Mai sint și altele asupra cărora gospodăriile colective trebuie să-și indrepte atenția. Timpul cind participarea la muncă a colectiviștilor era in medie de 65 la sută pe raion, a trecut de acum cițiva ani. In 1956, la muncă au luat parte aproape 90 la sută dintre colectiviști. Ce se intimplă insă? Procentul de zile-muncă cheltuite neproductiv este incă foarte mare (pe raion 8,5 la sută fără brigadieri). E mult, foarte mult. In primul rind conducerile gospodăriilor trebuie să ințeleagă acest lucru. La gospodăria colectivă din Apold s-au cheltuit neproductiv anul trecut 12,8 la sută din totalul zilelor-muncă efectuate.

„Pe la noi sint prea mulți șefi, tovarășe dragă", mi-a spus soția colectivistului Zaharia Minzaru din Saiș. Și avea dreptate. Mulți contabili și ajutori de contabili, magazioneri și ajutori de magazioneri, paznici — consumă, unii dintre ei, fără prea mult folos, un însemnat număr de zile-muncă.

Mari sint și cheltuielile administrative la unele gospodării. Ce bine ar fi dacă toate gospodăriile colective ar urma exemplul celei din Archita care a redus aceste cheltuieli de la 5 la 1 la sută, sau a celei din Laslea ale cărei cheltuieli administrative sint acum de 2 la sută față de 8, cit erau in anii trecuți.

Mult ajutor trebuie să dea gospodăriilor pentru lichidarea risipei cadrele contabile ale raionului. Or, in prezent, in loc să studieze in adincime posibilitățile de dezvoltare multilaterală a gospodăriilor, cu analiza concretă a rentabilității diferitelor ramuri, contabilii raionului se mulțumesc să vadă doar evidențele la zi, și atita tot.

Inainte de încheiere aș vrea să atrag atenția asupra unui alt fenomen negativ. Dacă in 1955 repartiția la fondul obștesc al gospodăriilor, luată in medie pe raion, a fost de 11 la sută, din venitul total realizat in anul 1956 la fondul obștesc al gospodăriilor s-a repartizat numai 7,9 la sută. Partea din venitul total repartizat fondului de bază a scăzut in cifre absolute. Este rău dacă ne gindim că sarcinile de investiții ale colectivelor cresc și vor crește necontenit.

★

Aceste însemnări nu dau nici pe departe imaginea completă a creșterii gospodăriilor colective din raionul Sighișoara. Nu am amintit de creșterea necontenită a valorii zilei-muncă, de miile de case noi construite de colectiviști, de sutele de magazii, grajduri și saivane construite de gospodării insesi, de miile de colectiviști pentru care anul calendaristic e prea mic față de numărul de zile-muncă realizate de ei.

Tovarășii colectiviști știu că țăranul individual nu se mai uită peste gardul gospodăriei să vadă ce și cum, el intră in curte, in magazii, in casele colectiviștilor.

Pentru a fi tot mai bucuroși de oaspeți și care, treptat, treptat să le devină tovarăși de muncă, colectiviștii trebuie să facă din gospodăriile lor unități prospere, exemple demne de urmat.

Cînd trebuie însămînțat grîul de toamnă?

(Urmare din pag. a 3-a)

care după cum se știe se recoltează tirziu. Chiar dacă ar fi posibil insă, noi considerăm că această grabă nu este necesară. In afară de aceasta nu trebuie neglijat faptul că temperatura care favorizează procesele de rezistență la ger, in condițiile din țara noastră survine mai tirziu decit la data la care unii propun să se facă semănatul griului de toamnă.

Insămințarea in epoca optimă trebuie să fie subordonată alegerii premergătoarelor bune pentru griu. Acolo unde nu s-a ținut seama de acest lucru și de dragul unei date calendaristice interpretată mecanic s-a semănat griul ani in șir după griu, din lipsa altor suprafețe libere, rezultatele au fost dintre cele mai rele. Acestui fapt i se datorește producția mică de griu ce a fost realizată anul trecut in regiunea Galați, unde cca. 40.000 de ha. fiind însămințate in condiții de uscăciune și avind ca premergătoare tot griu, au dat producțiile cele mai mici din intreaga țară. Și in acest an, in regiunea Constanța, datorită acelorași motive, circa 8.000 de ha. semănate cu griu toamna trecută au avut mult de suferit din cauza atacului gindacului ghebos.

Campania insămințărilor de toamnă nu poate fi considerată indeplinită cu succes numai dacă intreaga suprafață va fi insămințată. Important este ca semănatul să se facă in pămint bine pregătit, la timp potrivit, atunci cind există condițiile optime, cerute de plantă. Așteptarea epocii optime pentru inceperea semănatului nu trebuie privită ca o intirziere. Folosind la maximum capacitatea utilajului mecanic de care dispunem pentru semănat, se poate compensa această intirziere, care adeseori ne aduce sporuri de recoltă dintre cele mai mari.

NOTĂ

Copilărie fără soare

Cinci profesori aparținind Centrului Național al Copilului din Franța au efectuat timp de doi ani de zile o serie de cercetări asupra vieții pe care o duc copiii muncitorilor agricoli din această țară. Rezultatele anchetei — care a cuprins circa 20 de sate și comune din departamentul Seine-et-Marne, aflat la numai 100 km de Paris — au fost publicate de curind intr-un volum.

Se știa de mult că viața copiilor salariaților agricoli din Franța nu este din cele mai fericite. Cifrele, datele, statisticile, pe care le prezintă cartea sint insă zguduitoare, constituind laolaltă un teribil și necruțător act de acuzare. Cartea dezvăluie fără putință de tăgadă mizeria fizică, morală și intelectuală a muncitorilor agricoli și a familiilor lor, acești „ocnași ai foamei" cum ii numesc pe bună dreptate autorii.

Caracteristica principală a tuturor comunelor cercetate o constituie faptul că peste trei pătrimi din totalul pămînturilor aparțin unui singur proprietar, la care lucrează aproape toate familiile ce locuiesc in acea așezare. Casele, la rindul lor, aparțin aceluiași proprietar, care in majoritatea cazurilor este și primarul comunei. Se vede deci limpede că respectivul moșier deține în miinile sale puteri absolute asupra salariaților. Cea mai mică împotrivire, cea mai mică aluzie cu privire la salariile de mizerie, la muncile prea istovitoare sau la chiria prea ridicată și muncitorul este alungat din casă. In aceeași zi, el trebuie să plece și din comună.

Dacă pentru oamenii maturi viața este atit de grea, pentru copii ea este de-a dreptul chinuitoare. Casele fiind compuse in general dintr-o cameră și o bucătărie, copiii dorm cite trei-patru intr-un pat. Din zorii zilei, pe ploaie sau pe zăpadă, ei iși iau ghiozdanul in spinare și pleacă la școala aflată de obicei la 5—6 km distanță de casă. Din toate cele 20 de școli vizitate de grupul de profesori, una singură avea sobă pentru incălzire in timpul iernii. Masa de prinz copiii o iau chiar in clasele de școală. Peste 80 la sută din ei au drept mincare obișnuită tocană de cartofi fără carne și o bucată mai mică sau mai mare de piine. Rareori, in gamelele lor se găsește cite o bucățică de carne. Infrigurați, anemiați, ei părăsesc pe seară școala și se inapoiază acasă. Ar dori să-și facă lecțiile. Ii așteaptă insă alte munci. Trebuie să-și ajute mai intii părinții fie la curățatul sfeclei, o muncă ce durează aproape toată iarna, fie la diverse treburi pe măsura puterilor lor. Tirziu in noapte, frinți de oboseală, unii mai apucă să-și termine lecțiile. Alții renunță. Li-e prea somn.

Condițiile de invățătură sint de asemenea deosebit de grele. Pereții claselor sint coșcoviți, pupitrele vechi, stricate, bibliotecile prăfuite conțin almanahuri și cărți vechi de cițiva zeci de ani. Se ințelege așadar că acestor copii nu li se oferă nimic atractiv, nimic care să le deștepte curiozitatea, care să le dea gustul cititului. Mulți dintre copii n-au nici măcar o tăbliță pe care să scrie.

Răspunsurile copiilor la două din intrebările anchetatorilor sint deosebit de semnificative.

La intrebarea ce dorință au, mulți au răspuns: „să dormim singuri intr-un pat", alții: „să mincăm măcar o dată carne și fructe pe săturate", iar alții și-au dorit să aibă măcar duminicile libere ca să se poată juca.

A doua intrebare se referea la profesiunea ce doresc să și-o aleagă in viață. Imbătrîniți inainte de vreme, cunoscind bine posibilitățile reduse ce le au părinții lor, numai cițiva dintre copii și-au exprimat speranța de a putea continua studiile. Restul a ales profesiuni pentru care nu se cere invățătură.

★

Pasagiile prezentate reprezintă numai o mică parte din documentele cuprinse in carte. Ele oglindesc insă îndeajuns de grăitor viața de mizerie la care societatea capitalistă i-a condamnat pe copiii muncitorilor agricoli din Franța, copii a căror copilărie este lipsită de soare.

S. LEONARD

Adevăratul rol

Anglia a intervenit cu forța armată in sprijinul sultanului din Maskat, impotriva răsculaților din Oman.

Petrolistul, cu nerușinare,
Intervenind in grabă mare
Pentru sultanul din Maskat,
O dată-n plus s-a demascat;

Căci el pe „scena" din Oman
Apare, cum vedeți, taman
In binecunoscutu-i rol:
„Indrăgostitul de... petrol".

Dar pe acest jefuitor
Arabii-l „fluieră" de zor,
Ca să priceapă că e cazul
Să nu mai ardă-aicea gazul!

(Desen de AL. CLENCIU)

SĂ ÎNSILOZĂM cît mai multe furaje!

Nutrețul murat ne-a adus mari venituri

In gospodăria noastră creșterea animalelor — și mai ales a vacilor de lapte — deține locul de frunte in realizarea veniturilor bănești. Lucrul acesta se datorește în bună măsură și faptului că in fiecare an asigurăm animalelor de producție nu numai pe timpul verii dar și in perioada de iarnă o hrană indestulătoare și variată prin însilozarea unor însemnate cantități de furaje.

Anul trecut, bunăoară, am însilozat 9,5 vagoane de porumb și sfeclă furajeră. Incepind de la 15 ianuarie și pînă la 1 aprilie 1957 am dat zilnic vacilor, pe lingă finuri și concentrate, și cite 15 kg. de furaje însilozate (in două tainuri, dimineața și seara). In felul acesta, cu toate că se aflau la începutul perioadei de lactație, vacile și-au menținut in mare parte productivitatea din timpul verii spre deosebire de anii in care nu foloseam furaje însilozate. Cit de folositoare s-a dovedit hrănirea vacilor cu nutreț murat se poate deduce și din faptul că la sfirșitul lunii iunie a acestui an, planul pe 1957 la producția de lapte-marfă pe cap de vacă furajată a fost realizat in proporție de 63,5 la sută.

In aceeași perioadă, prin valorificarea laptelui și a brinzei de vacă, am obținut un venit de 24.823 lei. Trebuie să arătăm insă că cea mai mare parte din veniturile de la vaci le realizăm in a doua jumătate a anului, cind toate animalele intră in producție și cind avem putință să valorificăm mari cantități de brinză.

In prima jumătate a anului am dobîndit cîștiguri însemnate și prin valorificarea produselor obținute de la oi, porci, păsări etc. — in total 116.445 lei.

Realizarea de mari venituri bănești din sectorul zootehnic a permis gospodăriei să împartă colectiviștilor ca avans cite 4 lei lunar pentru fiecare zi-muncă; pe intreg anul 1957 vom repartiza cel puțin cite 8 lei la zi-muncă.

Pentru asigurarea nutrețurilor însilozate necesare sporirii productivității animalelor am cultivat anul acesta 15 ha. cu porumb pentru siloz și 8 ha. cu sfeclă furajeră. In afară de acestea, vom pune la murat însemnate cantități de frunze de floarea-soarelui, resturi de la grădină etc. In iarna care vine vom folosi furajele însilozate nu numai in hrana vacilor de lapte, ci și in a porcilor, oilor și boilor de muncă.

Inainte de a încheia, adresez un sfat călduros tuturor gospodăriilor colective. Să însilozeze cantități cit mai mari de furaje, deoarece, așa cum dovedește practica, hrănirea animalelor cu nutrețuri murate duce nemijlocit la sporirea productivității lor și prin aceasta la obținerea de mari venituri bănești.

VASILE NICOLAIEȘ
brigadier zootehnic
la gospodăria agricolă colectivă din comuna Tirzii, raionul Huși.

Măsuri pentru reușita campaniei de însilozări

Zilele trecute un redactor al ziarului nostru a invitat pe tov. dr. Ion Trandafir, adjunctul șefului secției agricole regionale București, să ne răspundă la citeva intrebări în legătură cu campania de însilozări din anul acesta.

— Am dori să ne spuneți citeva cuvinte despre felul cum veți organiza acțiunea de însilozare a furajelor.

— In regiunea București însilozarea constituie sursa principală pentru furajarea animalelor pe timpul iernii, deoarece suprafețele destinate producerii finurilor sint insuficiente. De aceea, obiectivul nostru principal este sprijinirea unităților agricole cooperatiste și individuale in scopul însilozării unor cantități de furaje sporite și de calitate. Pe intreaga regiune vor fi însilozate anul acesta peste 120.000 de tone.

Pentru reușita acestei acțiuni se vor ține conferințe și vor fi organizate, împreună cu filiala A.S.I.T. și cu I.C.Z.-ul, pe grupe de 3—4 comune, in gospodării agricole colective și pe lingă stațiunile de montă, circa 60 de demonstrații practice.

Este cunoscut că in acțiunea de însilozare cele mai mari greutăți sint intimpinate in sectorul individual. Anul trecut, in raionul Domnești au fost organizate citeva asociații de crescători de animale formate din 4—5 țărani muncitori cu gospodării individuale care au însilozat in comun. Deoarece in felul acesta au fost obținute in sectorul individual rezultate foarte bune, ne-am hotărit ca in anul acesta să sprijinim infiintarea a cel puțin 100 de astfel de asociații.

— Ce măsuri se vor lua pentru completarea necesarului de nutrețuri ce trebuie însilozate?

— „Tot ce este verde și comestibil să se însilozeze!". Acesta este îndemnul pe care il adresează tehnicienii agronomi și zootehniștii tuturor unităților agricole cooperatiste și individuale din regiune. Pentru asigurarea necesarului de nutrețuri murate au fost identificate pînă in prezent culturile de porumb, lucernă, sorg, etc. destinate însilozării. In plus vor fi puse la murat frunzele și coletele de la sfecla de zahăr, resturile de la grădinile de zarzavat precum și cocenii de porumb. De asemenea, in vara acestui an se vor însămința in miriști circa 75.000 de ha cu porumb furajer.

— Cum stați cu pregătirea silozurilor?

— Deoarece va trebui însilozat un volum de nutrețuri mult mai mare decit cel din anul trecut este necesar să amenajăm silozuri noi. Ținind seama de faptul că in cele mai multe raioane din regiunea București pinza de apă freatică se găsește la mare adincime, organele agricole indrumă pe crescătorii de animale să construiască silozuri tip tranșee sau circulare cimentate.

SPORT

Jocurile sportive de la Moscova

Sute de campioni și recordmani mondiali, olimpici, europeni sau ai altor continente, aproape tot ce au mai bun pe tărîm sportiv 40 de țări, iau parte in aceste zile la cea de-a III-a ediție a Jocurilor sportive prietenești de la Moscova. Parcul sportiv „Lujniki" cunoaște cea mai mare afluență de spectatori, dornici să vadă intrecindu-se pe cei mai buni tineri sportivi.

Deși in timpul care s-a scurs de la inceperea jocurilor sportivii din țara noastră au pierdut de citeva ori victoria din mină la diferite discipline, totuși, o serie de succese concretizate prin obținerea citorva medalii de aur, argint și bronz au bucurat inimile celor care de aci, din țară, urmăresc cu emoție fiecare intrecere. Seria succeselor a deschis-o fosta noastră recordmană mondială Iolanda Balaș, care sărind 1,66 m s-a clasat pe locul intii. Este drept că acest rezultat nu stă alături de performanțele ei anterioare totuși — victoria e victorie!

Recordul țării noastre la 400 m plat (47,8 sec.) aparținea de 10 ani lui I. Moina. Excelentul nostru atlet Ion Wiesenmayer a doborit la Moscova acest record inregistrind timpul de 47,7 secunde. El s-a clasat al doilea (primind medalia de argint) in urma cehoslovacului Jirasek (47,6 sec.).

Canotoarele romine nu și-au dezmințit cunoscutele lor calități cucerind in toate cinci probe disputate locul doi și bineințeles respectivele medalii de argint.

Sulițașa noastră Maria Diți a stabilit și ea un nou record național (50,06 metri), o performanță de valoare internațională, fiind intrecută numai de campioana olimpică, sovietica Iaunzeme (51,60 m.).

Pe ringul instalat la „Palatul Sporturilor", trei dintre boxerii noștri care au ajuns după meciuri grele pînă in finală și-au incrucișat mănușile cu adversarii lor.

Mircea Dobrescu, vice-campion olimpic și european, și-a depășit net adversarul, pe coreeanul Kim-En-Bom, obținînd medalia de aur. Tot medalia de aur a cîștigat și Nicolae Linca, campion olimpic, invingindu-l pe sovieticul Radoniak. Gheorghe Negrea, campion european, a fost invins de bulgarul Spasov, așa că a trebuit să se mulțumească cu locul doi.

Ciclistele noastre au obținut și ele de două ori medalii de argint — in cursa de urmărire și in proba de șosea 25 km. contra timp. Tinărul atlet Z. Vamoș a stabilit un nou record al țării noastre la 800 m. sosind al treilea in finală, cu timpul de 1 minut 49 de secunde.

In sfirșit, in turneul final al probei de floretă fete, Ecaterina Orb s-a clasat pe locul 3 cucerind medalia de bronz.

Sperăm că in intrecerile ce se vor mai desfășura pînă la inchiderea celei de a III-a ediții a Jocurilor prietenești de la Moscova, sportivii noștri vor mai adăuga noi succese la cele obținute pînă acum.

Informații Pronosport

Iată cum arată un buletin cu 12 rezultate exacte la concursul Pronosport nr. 31 (Etapa din 4 august 1957)

I. Știința Timișoara—Atena (pronostic la pauză)	x
II. Știința Timișoara—Atena (pronostic final)	x
III. Motor Sud Brandenburg—Dynamo Berlin (R.D.G.)	1
IV. Hatvani V.S.E. — Perecesi Banyasz (R.P.U)	1
V. Ozdi V.T.K. — Egri S. C. (R.P.U.)	1
VI. Baglyasakjai Banyasz—Bukkaljai Banyasz (R.P.U.)	1
VII. Miscolț V.S.C.—Salgotarjani Vasas (R.P.U.)	x
VIII. Oroszlanyi Banyasz—Szallitok (R.P.U.)	1
IX. Szekesfehervari Vasas — Budafoki E.M.T.E. (R.P.U.)	1
X. V.K.S.E.—Gazgyar (R.P.U.)	x
XI. Csepel Auto—Kobanyai Lombik S.C. (R.P.U.)	2
XII. Veszpremi M.A.V. — Nagykonizsai V.S.E. (R.P.U.)	2

La acest concurs fondul de premii este de aproximativ 680.000 lei.

Buletin Meteorologic pentru zilele de 7, 8 și 9 august

Institutul Meteorologic Central anunță timpul probabil pentru următoarele trei zile:

In țară vremea se va menține răcoroasă, cu cer variabil și cu ploi slabe locale in răsăritul țării și zona de munte. Vînt moderat in nord-est. Temperatura aerului staționară la inceput, apoi in creștere. Maximele vor oscila intre 22-32 de grade, iar minimele intre 8-18 grade.

Temperatura solului in scădere ușoară. Solul va continua să aibă umezeală suficientă in stratul arabil in cea mai mare parte a țării, exceptind nordul Bărăganului, Dobrogea, nord-estul și vestul țării unde deficitul de umezeală in sol se va accentua.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptăminal. Redacția și Administrația: Piața Scinteii, nr. 1 București, telefon 7,60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scinteii „I. V. Stalin".